

ÚŘEDNÍ LIST REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III. KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-25, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 457-60, 415-15 - Vychází podle potřeby.

Částka 162.

V Praze dne 29. září 1949.

Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(975.—989.) 975. Vyhláška ministerstva vnitra o pojmenování a služebním slibu osob povolaných ke službě podle § 15, odst. 3 zákona o národní bezpečnosti.

976. Vyhláška ministerstva průmyslu, kterou se ruší vyhláška ministra průmyslu ze dne 22. srpna 1946, č. 1662 Ú. I. I, o zákazu lití kovů a o zákazu výroby kovů ve tvaru suroviny na prodej, ve znění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 27. října 1947, č. 1113 Ú. I. I.

977. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu o stanovení prodejní doby v prodejnách mléka, pečiva, cukrářského a cukrovinkářského zboží.

978. Vyhláška ministerstva výživy, kterou se upravuje mletí obilí a luštění a hospodaření s jedlými mlýnskými výrobky.

979. Vyhláška ministerstva výživy a ministerstva vnitřního obchodu o zjištění zásob mlýnských výrobků a trvanlivého pečiva k 30. září 1949.

980. Vyhláška ministerstva výživy o výrobě těstovin.

981. Vyhláška ministerstva výživy o výrobě chleba a pečiva.

982. Vyhláška ministerstva výživy o zjištění zásob surovin a polotovarů k výrobě trvanlivého a jemného pečiva a cukrářského zboží k 30. září 1949.

983. Vyhláška ministerstva výživy o prodeji hus a kachen zbývajících po splnění dodávkových úkolů.

984. Vyhláška předsedy Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství o zrušení úřadovny pobočky Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství v Hradci Králové se sídlem ve Dvoře Králové nad Labem.

985. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového, kterou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o výkupních a prodejních cenách obilí, luštěnin a olejnin ze sklizně 1949.

986. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového o cenách jedlých mlýnských výrobků, chleba, pečiva, těstovin a dětské krupičky.

987. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového o cenách cukru.

988. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového o cenách trvanlivého pečiva a dětské výživy (uhlohydrátového pečiva).

989. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového o cenách cukrářských výrobků a zmrzliny.

975.

vyhláška ministerstva vnitra

ze dne 24. září 1949

o pojmenování a služebním slibu osob povolaných ke službě podle § 15, odst. 3 zákona o národní bezpečnosti.

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 15, odst. 3 zákona ze dne 21. prosince 1948, č. 286 Sb., o národní bezpečnosti:

Lidová milice.

§ 1.

(1) Osoby, povolané ke službě k ochraně lidové demokratického zřízení a jiných zájmů uvedených v § 1, odst. 1 zákona ze dne 21. prosince 1948, č. 286 Sb., stávají se příslušníky Lidové milice.

(2) Příslušníci Lidové milice jsou služebně podřízeni svým velitelům a v poslední stolici ministru vnitra.

Služební slib.

§ 2.

(1) Příslušníci Lidové milice vykonávají při nastoupení služby tento služební slib:

„Já, příslušník Lidové milice, slibuji na svou čest a svědomí, že budu vždy a za všech okolností chránit lidové demokratické zřízení a vymoženosti pracujícího lidu zaručené ústavou 9. května.

Slibuji, že budu důsledně plnit rozkazy ministra vnitra a všech svých velitelů a že budu v každou dobu bdělým strážcem proti každému, kdo by se pokusil jakkoliv naší cestu k socialismu rušit.

Slibuji, že svou obětavostí v práci i v boji proti nepřítelům pracujícího lidu, jakož i oddaností věci socialismu budu vzorem všem ostatním občanům.

Slibuji, že společně se Sborem národní bezpečnosti budu pečovat o vnitřní bezpečnost lidové demokratické republiky československé a jsem ochoten ke splnění tohoto úkolu přinést v oběť svou krev i svůj život.

Poruším-li tento svůj slib, nechť mne stihne zasloužený trest zákona, obecná nenávist a opovržení pracujícího lidu.

Tak slibuji“.

(2) Slib se vykoná tak, že slibující opakuje předčítaný slib a stvrdí jej podáním ruky tomu, kdo slib přijímá. Konají-li příslušníci Lidové milice slib v semknutých útvech, platí pro složení slibu přiměřené předpisy o výkonu přísahy vojenských jednotek.

(3) Po vykonání slibu podepíše slibující písemné znění slibu opatřené datem, kdy slib byl vykonán.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949.

Ministr:
Nosek v. r.

976.

VYHLÁŠKA ministerstva průmyslu

ze dne 20. září 1949,

kteřou se ruší vyhláška ministra průmyslu ze dne 22. srpna 1946, č. 1662 Ú. I. I, o zákazu liti kovů a o zákazu výroby kovů ve tvaru suroviny na prodej, ve znění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 27. října 1947, č. 1113 Ú. I. I.

Podle §§ 1 až 3 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby, se ustanovuje:

§ 1.

Vyhláška ministra průmyslu ze dne 22. srpna 1946, č. 1662 Ú. I. I, o zákazu liti kovů a o zákazu výroby kovů ve tvaru suroviny na prodej, ve znění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 27. října 1947, č. 1113 Ú. I. I, se zrušuje.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kliment v. r.

977.

VYHLÁŠKA ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 27. září 1949

o stanovení prodejní doby v prodejnách mléka, pečiva, cukrářského a cukrovinkářského zboží.

Podle §§ 1 a 2 zákona ze dne 16. června 1949, č. 160 Sb., o vnitřním obchodě, se stanoví:

§ 1.

(1) Pro speciální prodejny pečiva a pekařství, u nichž jest výroba pečiva spojena s prodejem, stanoví se prodejní doba pečiva všeho druhu takto:

pondělí—čtvrtek	6—11 a 15—18 hod.,
pátek	6—11 a 15—19 hod.,
sobota	6—13 hod.
(2) Pro prodejny mléka se stanoví prodejní doba takto:	
pondělí—středa, pátek	6—11 a 15—18 hod.,
čtvrtek	6—12.30 hod.,
sobota	6—11 a 14.30—16.30 hod.

§ 2.

(1) Pro speciální prodejny cukrářské a cukrovinkářské a speciální prodejny pečiva se stanoví prodejní doba pečiva trvanlivého, jemného, měkkého, cukrářského a zboží cukrářského a cukrovinkářského o nedělích a svátcích od 9 do 12 a od 13 do 18 hod.

(2) O nedělích a svátcích mohou být prodávány vlastní i cizí výrobky.

§ 3.

Nedělní a sváteční práce při prodeji zboží, uvedeného v § 2, budiž honorována příplatkem na mzdě (platu) podle platných platových (mzdových) předpisů.

§ 4.

(1) Nerušenou přestávku alespoň 32 hodiny jednou týdně ve smyslu § 4 zák. č. 91/1918 Sb. jest poskytnouti v den, který určí správa závodu v dohodě se zaměstnanci závodu a s okolními správami místních závodů tak, aby nebyly v tento den všechny prodejny v místě uzavřeny.

(2) V den, určený správou závodu za den nerušené přestávky zůstanou všechny prodejny místnosti tohoto závodu v místě uzavřeny.

§ 5.

Krajské národní výbory (Ústřední národní výbor v Praze) mohou se souhlasem ministerstva vnitřního obchodu stanovit prodejní dobu odchýlně od ustanovení této vyhlášky, vyžadují-li toho místní poměry.

§ 6.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle § 4 zák. č. 160/1949 Sb.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949. Platí v zemích českých.

Ministr:

Krajčír v. r.

978.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy

ze dne 28. září 1949,

kteřou se upravuje mletí obilí a luštění a hospodaření s jedlými mlýnskými výrobky.

Ministerstvo výživy vyhláší podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb., v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu:

I. Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Podle této vyhlášky se rozumí:

- mlýnem: každý podnik, který se zabývá zpracováním nebo opracováním obilí nebo luštěnin na mlýnské výrobky. Mlýnem není výrobní, která je zařízena výhradně na drcení obilí a luštěnin ke krmným účelům (šrotovník) pro spotřebu vlastního hospodářství;
- obilím: všechny druhy pšenice, žita, ječmene, ovsa, kukuřice, pohanky, čiroku, prosa a rýže, jakož i směsi dvou nebo několika druhů obilí;
- luštěninami: hrách a soja;
- mlýnskými výrobky: mouka, krupice, kroupy, krupky, vločky, jáhly, loupané obilí, loupaný hrách, šrot a otruby;
- obchodním mletím: zpracování nebo opracování obilí nebo luštěnin na mlýnské výrobky určené k prodeji nebo k zpracování ve vlastním podniku za účelem prodeje nebo k výdeji zaměstnancům mlýna jako deputátu;
- námezdním mletím: zpracování nebo opracování obilí na jedlé mlýnské výrobky ve mzdě pro samozásobitele a zpracování nebo opracování krmiv ve mzdě pro držitele hospodářského zvířectva.

II. Obchodní mletí.

A. Nákup obilí a luštěnin.

§ 2.

Aby bylo zajištěno plynulé plnění výrobních úkolů mlýny a účelné využití mlýnských skladovacích prostor, plánují Československé mlýny, národní podnik (v dalším Československé mlýny), nákup obilí, případně luštění mlýny pro každý měsíc nebo pro delší časové období v souladu s plánem pro příslušné plodiny, jež sestavuje Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky (v dalším Ústředí).

B. Výroba.

§ 3.

(1) Československé mlýny se pověřují, aby podle směrnice ministerstva výživy řídily zpracování nebo opracování obilí (luštěnin) na mlýnské výrobky. Zejména sestavují pro každý měsíc nebo jiné časové období za účasti Ústředí a Velkodistribučního podniku (v dalším VDP) rámcový výrobní plán pro každý druh obilí (luštěnin) tak, aby bylo zajištěno plynulé uspokojení potřeby mlýnských výrobků plánované pro totéž období.

(2) Na základě rámcového výrobního plánu provedou Československé mlýny rozvrh úhrnného výrobního úkolu na jednotlivé mlýny tak, že určí, které mlýny a kolik obilí (luštěnin) jsou povinny v tomto období na mlýnské výrobky zpracovat nebo opracovat. Rozdělení výrobních úkolů na jednotlivé mlýny jest prováděti podle zásady hospodářské účelnosti, zvláště aby se docílilo co nejmenších dopravních výloh u suroviny a výrobků i co nejhospodárnějšího provozu jednotlivých mlýnů.

§ 4.

(1) Zpracovávat nebo opracovávat obilí (luštěniny) pro obchodní mletí směji jen mlýny začleněné do národních podniků a mlýny družstevní nebo v národní správě těchto podniků. Mlýny družstevní provádějí obchodní mletí v rámci dohody uzavřené s Československými mlýny; nedojde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo výživy.

(2) Ostatní mlýny směji zpracovávat nebo opracovávat obilí (luštěniny) pro obchodní mletí jen tehdy, jestliže s nimi příslušný národní podnik podřízený Československým mlýnům nebo družstevní mlýn sjednal smlouvu o semilání obilí (luštěnin) ve mzde pro národní podnik nebo družstevní mlýn.

(3) Ministerstvo výživy může ze zásobovacích důvodů nebo z důvodů hospodářské účelnosti uložit mlýnu zpracovávat nebo opracovávat obilí (luštěniny) pro obchodní mletí ve mzde pro podnik podle odst. 2 v množství, jež samo určí a stanoviti bližší podmínky a lhůtu pro splnění takového výrobního příkazu.

§ 5.

(1) V obchodním mletí směji býti vyráběny pouze mlýnské výrobky podle přílohy k této vyhlášce, která tvoří součást vyhlášky.

(2) Mlýnské výrobky vyrobené v obchodním mletí musejí odpovídati co do obsahu popela ustanovením přílohy, co do ostatních jakostních náležitostí ustanovením příslušné plodinové bursy. Při posuzování správnosti vymílání je rozhodující hranice obsahu popela podle přílohy.

(3) Mlýny jsou povinny běžně kontrolovati jakost výrobků, zejména obsah popela a o výsledcích kontroly vésti řádné záznamy. Nehledě k této běžné kontrole jsou povinny dáti jednou čtvrtletně odborné přezkoušení obsah popela i ostatní jakostní náležitosti výrobků u místa určeného ministerstvem výživy. Posudky míst, která provedla přezkoušení, musí býti uschovány a předloženy úředním kontrolním orgánům. Právo úředních kontrolních orgánů brát vzorky za účelem zjištění obsahu popela tím není dotčeno.

C. Rozdělování jedlých mlýnských výrobků.

§ 6.

(1) Rozdělování jedlých mlýnských výrobků ze mlýnů řídí podle směrnic ministerstva výživy Československé mlýny tak, aby bylo zajištěno plynulé zásobování jedlými mlýnskými výrobky a jejich hospodárné rozdělování.

(2) Za tím účelem sestavují Československé mlýny pro každý měsíc nebo jiné časové období za účasti Ústředí a VDP rámcový plán pro rozdělování jedlých mlýnských výrobků ze mlýnů pro každý druh výrobku. V tomto plánu se zvláště uvede pro každý kraj spotřeba jednotlivých druhů jedlých mlýnských výrobků v časovém období, pro které se plán sestavuje, a úhrada této spotřeby z výroby jedlých mlýnských výrobků docílené ve mlýnech ležících v kraji, přesunem jedlých mlýnských výrobků z jiného kraje nebo dovozem.

(3) Na základě rámcového plánu a pro jeho časové období sestavují krajské prodejny Československých mlýnů (v dalším krajská prodejna) krajský plán pro rozdělování jedlých mlýnských výrobků ze pšenice a ze žita (v dalším mouka) ze mlýnů svého kraje.

§ 7.

(1) Krajské správy VDP objednávají mouku u příslušné krajské prodejny, ostatní jedlé mlýnské výrobky prostřednictvím ústředí VDP přímo u Československých mlýnů.

(2) Československé mlýny, případně jejich krajská prodejna určí, který mlýn dodávku provede, a to vydáním příkazního listu, jehož jedno vyhotovení obdrží mlýn, který má dodávku provést, druhé VDP, případně jeho krajská správa. Pro dodávku mouky může krajská prodejna také na určitou dobu nebo do odvolání určit, do jakého množství může krajská správa VDP objednávat mouku přímo ve mlýně, jež určí po dohodě s VDP.

(3) Při rozhodování o dodávce jest dbáti toho, aby jedlé mlýnské výrobky byly z jednotlivých mlýnů odčerpávány stejnoměrně podle výrobního úkolu.

(4) Při určování mlýnů k dodávce jest podle možnosti přilhlédnout k přání objednavajícího.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců platí přiměřeně i pro dodávky mouky ze mlýna na mlýn.

§ 8.

(1) Osobám a podnikům, které po živnostensku rozdělují spotřebitelům jedlé mlýnské výrobky nebo je zpracovávají, a velko-spotřebitelům směji býti dodány jedlé mlýnské výrobky pouze na předepsané objednávací listy.

(2) Mouku směji osoby a podniky uvedené v odst. 1 objednávat jak u mlýnů, tak u VDP, ostatní jedlé mlýnské výrobky výlučně u VDP, a to vždy na celý příští měsíc najednou, velko-spotřebitelé mohou objednávat jedlé mlýnské výrobky také u spotřebních družstev, jež VDP k tomu pověří.

(3) Výrobci těstovin a dětské krupičky a národní podniky zpracující mouku nebo takové podniky pod jejich národní správou objednávají mouku výlučně u Československých mlýnů, případně jejich krajských prodejen, které určí příkazními listy mlýn, jež dodávku provede.

(4) Krajská prodejna může stanovit v dohodě s příslušnou krajskou správou VDP, které osoby a podniky uvedené v odst. 1 jsou povinny objednávat mouku pouze u mlýnů, případně od kterých osob a podniků uvedených v odst. 1 mlýny nesměji objednávat listy na mouku přijímat. Nedoje-li k dohodě, rozhodnou Československé mlýny po dohodě s VDP, případně podle pokynu ministerstva výživy, vydaného v dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu.

(5) Krajská prodejna stanoví mlýnům odbytovou oblast, v níž směji dodávat osobám a podnikům uvedeným v odst. 1 mouku bez jejího předchozího povolení nebo příkazu.

§ 9.

(1) Mlýnům jest zakázáno vydávat jedlé mlýnské výrobky spotřebitelům. Ministerstvo výživy může povolit po dohodě s ministerstvem vnitřního obchodu výjimku.

(2) Ustanovení předcházejícího odstavce se nevztahuje na prodej mlýnských výrobků zaměstnancům mlýna a na výdej depotátu zaměstnancům mlýna v mlýnských výrobcích.

§ 10.

(1) Na každém převzatém objednávacím listě jest dodavatel povinen vyznačit den převzetí. Dodávky výrobků musí se zpravidla provádět v takovém pořadí, v jakém byly předloženy objednávací listy.

(2) Stanoví-li krajský národní výbor nebo krajská prodejna, pokud jde o mlýny, s ohledem na veřejné zásobování, že určité objednávky mají býti splněny bez ohledu na pořadí, v jakém byly převzaty, a stanoví pro jejich splnění lhůtu, jsou dodavatelé povinni takovému příkazu vyhověti.

§ 11.

(1) Jedlé mlýnské výrobky z obilí nebo luštěnin směji býti uváděny do oběhu pouze s označením:

- a) výrobku (na př. pšeničná mouka, kroupy, ovesné vločky),
- b) typu, u krup čísla,
- c) čisté váhy,
- d) jména a adresy mlýna,
- e) dne, kterého bylo zboží po dohotovení napytlováno k odeslání, nebo čísla zámelu.

(2) Označení se provede zřetelně u každého pytle pytloukou, která musí býti připevněna bezprostředně za uzlem motouzu, kterým se uzavírá pytel. Označení musí býti provedeno před vyklizením ze mlýna.

(3) Rozdělovač smi označit svoji firmu jen na zvláštní pytlouce, při drobném balení též na obalu.

(4) Osoby, které mlýnské výrobky z otevřených pytlů prodávají, zpracují nebo spotřebují, směji odstranit označení (pytlouku) teprve bezprostředně před prodejem, zpracováním nebo spotřebováním.

(5) Předpisů o označení jest použití obdobně na tištěné i psané nabídky všeho druhu.

III. Námezdní mletí.

§ 12.

Chlebové obilí (pšenice, žito a souřež, t. j. směs pšenice a žita) se smi zpracovávat na jedlé mlýnské výrobky pro samozásobení pouze na mlecí výkaz podle ustanovení vyhlášky mi-

ministerstva výživy ze dne 28. června 1949, č. 714 Ú. l. I. o samozásobení mlýnskými výrobky z pšenice a žita.

§ 13.

Okresní národní výbory mohou v dohodě s organizací Jednotného svazu českých zemědělců stanovit k zajištění řádného provádění námezdního mletí, že samozásobitelé té které obce smějí semláť obilí pouze v určitém mlýně, jakož i určit v dohodě s mlýny v obvodu své působnosti, v které dny budou mlýny přijímat od samozásobitelů obilí k námezdnímu mletí a vydávat mlýnské výrobky z něho.

§ 14.

(1) Kdo dopravuje chlebové obilí do mlýna ke zpracování ve mzdě nebo kdo dopravuje výrobky získané zpracováním tohoto obilí ze mlýna, musí mít u sebe platný mlecí výkaz.

(2) Na mlecí výkaz nesmí být dopravováno více obilí, než kolik smí být semleto podle mlecího výkazu.

§ 15.

(1) Mlýn smí přijmout chlebové obilí ke zpracování ve mzdě jen tehdy, jestliže osoba, která dává obilí zpracovávat ve mzdě, odevzdá zároveň mlecí výkaz. Mlýn nesmí přijmout více chlebového obilí ke zpracování ve mzdě, než kolik bylo uvolněno k námezdnímu zpracování podle záznamů v mlecím výkazu.

(2) Převzaté množství potvrdí mlýn ihned po převzetí odděleně podle druhů v mlecím výkazu a zapíše je odděleně podle druhů do předepsané knihy o námezdním mletí. Pokud mlýn nevydává výrobky z obilí, jež mu bylo odevzdáno ke zpracování ve mzdě, ihned po převzetí tohoto zboží, musí mlecí výkaz zůstat ve mlýně až do vydání výrobků získaných zpracováním přijatého zboží.

(3) Mlýn jest oprávněn odepřít převzetí takového obilí, které není způsobilé ke zpracování na jedlé mlýnské výrobky.

(4) Uchovávat ve mlýnech pro jiného obilí a výrobky z něho, které nejsou doloženy mlecím výkazem, jest zakázáno. Obilí a výrobky z něho, které jsou skladovány ve mlýnech z vlastní sklizně nebo pro vlastní hospodářství, musí být odděleně uloženy a vedeny v evidenci ve skladní knize na zvláštním listě.

(5) Mlýn smí přijímat obilí ke zpracování ve mzdě a vydávat výrobky z něho pouze v mlýnské budově. Je tedy zakázáno přejímat obilí ke zpracování ve mzdě a vydávat mlýnské výrobky z něho jinde než ve mlýně, zejména je zakázáno přejímat obilí a vydávat mlýnské výrobky prostřednictvím třetích osob nebo ke zpracování ve mzdě svázat (dát svázat) obilí od zemědělců a rozvážet (dát rozvážet) jim mlýnské výrobky. Tento zákaz se nevztahuje na případy přivážení obilí nebo na odvoz mlýnských výrobků provedený ojediněle, jako na př. sousedská výpomoc.

§ 16.

Druh a množství jednotlivých druhů mlýnských výrobků vyráběných a vydávaných v námezdním mletí se řídí podle dohody mezi mlýnem a mlecem. Při tom jest mlýn povinen vydat mlecí veškeré mlýnské výrobky, které byly získány zpracováním odevzdaného obilí nebo se při zpracování odevzdaného obilí obvykle získávají, nejméně však všech mlýnských výrobků dohromady:

při semláni pšenice a žita	97%,
při semláni ječmene na mouku a při výrobě krup	96%,
při výrobě ovesných vloček a při zpracování pohanky a prosa	95%,
při šrotování	98%,
při mačkání	99%.

§ 17.

Při výdeji výrobků potvrdí mlýn v mlecím výkazu, že výrobky byly vydány, a zapíše množství a druh vydaných mlýnských výrobků do předepsané knihy o námezdním mletí. Mlecí výkaz odevzdá mlýn mlecí, který mu potvrdí výdej výrobků v předepsané knize o námezdním mletí.

§ 18.

Semláť obilí ve mzdě pod zodpovědností jiných osob než provozovatele mlýna, t. j. dát mlýn k dispozici samozásobitelům, aby si sami semláli obilí, jest zakázáno.

IV. Společná a závěrečná ustanovení.

§ 19.

Podniky, které obilí nebo luštěniny zpracovávají nebo opracovávají či mlýnské výrobky z obilí nebo luštěnin rozdělují nebo koupí mlýnských výrobků zprostředkují, jsou povinny vést záznamy, podávat hlášení a vydávat doklady podle směrnice ministerstva výživy.

§ 20.

Osoby a podniky, na něž se vztahují ustanovení této vyhlášky, jsou povinny podrobit se ve vzájemných sporech z dodávky zboží, jehož výroba a oběh jsou upraveny touto vyhláškou, a ve vzájemných sporech o nárocích z jednání nebo opomenutí proti ustanovením této vyhlášky a prováděcích předpisů k ní vydaných, příslušnosti rozhodčího soudu tuzemské plodinové bursy. Pokud se strany jinak nedohodnou, řídí se příslušnost tohoto soudu bydlištěm (sídlem) strany žalované.

§ 21.

Pokud v této vyhlášce není jinak stanoveno, jsou pro dodávky mlýnských výrobků z obilí a luštěnin rozhodující zvyklosti té plodinové bursy, v jejímž obvodu bylo zboží dodáno, pokud se smluvní strany nepodrobily zvyklostem jiné plodinové bursy.

§ 22.

Ministerstvo výživy může povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 23.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu presidenta republiky č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb., případně podle jiných příslušných trestních předpisů.

§ 24.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v zemích českých.

Ministryně:

Ing. Jankovcová v. r.

Příloha k vyhlášce ministerstva výživy ze dne 28. září 1949, č. 978 Ú. l. I.

Zpracování obilí a luštěnin.

1.

(1) V obchodním mletí smějí být vyráběny pouze tyto mlýnské výrobky:

- a) z pšenice: pšeničná krupice (typ 550),
pšeničná mouka hrubá (typ 550),
pšeničná mouka hladká (typ 790),
pšeničná mouka krmná (typ 3600).

Při zpracování pšenice jest vyráběti nejvýše 35% pšeničné mouky hrubé včetně pšeničné krupice, nejméně 38% pšeničné mouky hladké, dále až do 80% zpracované pšenice pšeničnou moukou krmnou a jako zbytek pšeničné otruby;

- b) z žita: žitná mouka (typ 930).

Při zpracování žita se vyrábí jen žitná mouka (typ 930) do 75% zpracovaného žita a jako zbytek žitné otruby;

- c) z ječmene: kroupy č. 10,
kroupy č. 7,
kroupy č. 3,
kрупky,
perličky.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování ječmene na kroupy, kroupky nebo perličky a nejsou určeny k lidské výživě, smějí býti uváděny do oběhu jen s označením „ječné otruby“;

- d) z ovsa: ovesné vločky.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování ovsa na ovesné vločky a nejsou určeny k lidské výživě, smějí býti uváděny do oběhu jen s označením „ovesné otruby“ a „ovesné slupky“;

a) z prosa: jáhly.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování prosa na jáhly a nejsou určeny k lidské výživě, smějí být uváděny do oběhu jen s označením „krmné jáhly“, „zadní proso“ a „prosné smelky“;

f) z pohanky: pohanková krupice.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování pohanky na pohankovou krupici a nejsou určeny k lidské výživě, smějí být uváděny do oběhu jen s označením „pohanková krmná mouka“ a „pohankové otruby“;

g) z rýže: loupaná rýže.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování rýže na loupanou rýži a nejsou určeny k lidské výživě, smějí být uváděny do oběhu jen s označením „rýžový odpad“;

h) z hrachů: loupaný hrách.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování hrachu na loupaný hrách a nejsou určeny k lidské výživě, smějí být uváděny do oběhu jen s označením „šrotovaný hrachový odpad“;

ch) ze soje: sojová mouka odtučněná.

Mlýnské výrobky, které byly získány při zpracování soje na mouku a nejsou určeny k lidské výživě, smějí být uváděny do oběhu jen s označením „sojové otruby“ a „sojové slupky“.

(2) Jaká množství výrobků uvedených v odst. (1), písm. c) až ch) se mají vyrábět, stanoví se mlýnům ve výrobních příkazech.

2.

Pro jednotlivé druhy mlýnských výrobků ze pšenice a žita jsou stanoveny tyto nejvyšší hranice obsahu popela:

typ	přípustné největší množství popela v %
550 (pšeničná krupice)	0.580
550 (pšeničná mouka hrubá)	0.580
790 (pšeničná mouka hladká)	0.890
930 (žitná mouka)	1.000
3600 (pšeničná mouka krmná)	3.900

3.

Obilní klíčky smějí být při zpracování obilí zvláště odstraňovány pouze pro účely určené ministerstvem výživy. Zvláštní odstraňování klíčků ke krmným účelům jest zakázáno. Mlýny, které samy zpracovávají klíčky na zvláštní výrobky, potřebují k tomu povolení ministerstva výživy. Dodávky nebo odběr obilních klíčků ze mlýnů provádí se podle pokynů ministerstva výživy.

979.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy a ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 28. září 1949

o zjištění zásob mlýnských výrobků a trvanlivého pečiva k 30. září 1949.

Ministerstvo výživy a ministerstvo vnitřního obchodu vyhláší podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb. a podle §§ 1 a 2 zákona ze dne 16. června 1949, č. 160 Sb. o vnitřním obchodě:

§ 1.

(1) Maloobchodní prodejny, pekárny (pekaři), cukráři a výrobci trvanlivého pečiva, hostince, restaurace, hotely a jiné podobné podniky (dále jen „podniky“), jsou povinny podle stavu k půlnoci dne 30. září 1949 uzavřít knihu o příjmu a výdeji výrobků nebo zásobník a zjistit zároveň přesný stav zásob těchto výrobků z dřívější i nové výroby:

pšeničné krupice,
pšeničné mouky hrubé,
pšeničné mouky polohrubé,

pšeničné mouky hladké,
žitné mouky,
těstovin: 1. makarony a spaghetti,
2. nudle,
3. těstoviny ostatní,

krup č. 3, 7, 10,

krupek,

dětské krupičky steril.,

perliček,

ovesných vloček,

trvanlivého pečiva podle továrních čísel (včetně dětské výživy č. I, II a III),

strouhanky,

jáhel,

pohankové krupice,

pšeničného a žitného šrotu k výrobě speciálního chleba.

(2) Filiální prodejny (sklady), které předkládají samostatně ústřížky listků na potraviny k vystavení odběrního listu, posuzují se jako samostatný celek.

(3) Uzavřením knihy o příjmu a výdeji výrobků (zásobníku) se rozumí:

- a) sečtení celkového příjmu zboží včetně zboží dodaného na zálohové odběrní listy,
- b) sečtení celkového výdeje zboží, doloženého odběrními doklady (ústřížky, odběrní listy),
- c) zjištění zásoby zboží odečtením celkového výdeje od celkového příjmu zboží; takto zjištěná zásoba musí odpovídati skutečné zásobě [§ 3, odst. 1, lit. b)].

§ 2.

Pobočky Velkodistribučního podniku, ústřední sklady družstev a ústředí znárodněného maloobchodu, mlýny (krupárny, loupárny hrachů a prosa, vločárny a pod.), těstárny, výroby polévkových přípravků a výroby dětské krupičky, jsou povinny zjistit stav zásob výrobků uvedených v § 1, odst. 1 rovněž k půlnoci dne 30. září 1949 a učinit o tom hlášení do 10. října 1949 podle pokynů Velkodistribučního podniku a národního podniku Československé mlýny.

§ 3.

(1) Podniky uvedené v § 1 jsou povinny zjištěný stav zásob hlásit písemně do 10. října 1949 místnímu národnímu výboru. Hlášení se vyhotoví trojmo a uvede se v něm:

- a) jméno a místo podniku,
- b) skutečné zásoby zboží podle jednotlivých druhů (§ 1, odst. 1), v kilogramech zjištěné převážním, příp. odečtením u zboží egalizovaného balení,
- c) razítko podniku a podpis odpovědného zástupce podniku.

(2) Současně s hlášením zjištěných zásob předloží podnik knihu o příjmu a výdeji výrobků (zásobník) se zapsanou skutečnou zásobou zjištěnou při uzavěření knihy.

(3) Místní národní výbor porovná, zda zjištěné zásoby uvedené v hlášení jsou totožné se zásobami zapsanými při uzavěření knihy o příjmu a výdeji výrobků. Jestliže údaj souhlasí, připojí k zápisům v knize o příjmu a výdeji výrobků (v zásobníku) úřední razítko a podpis; taktéž všechna tři vyhotovení hlášení opatří místní národní výbor úředním razítkem a podpisem a potvrzením úplnosti údajů o zjištěných zásobách. Prvé vyhotovení hlášení vrátí místní národní výbor podniku, druhé vyhotovení uschová a třetí zašle do 13. října 1949 příslušnému okresnímu národnímu výboru hromadně od všech podniků v obci.

(4) Okresní národní výbory zašlou hromadně jim předložená hlášení, uspořádaná podle obcí, do 18. října 1949 Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky v Praze II. Na pořadí čís. 28.

(5) Podniky uschovávají potvrzená hlášení o zjištěných zásobách až do dalšího opatření.

§ 4.

Podniky uvedené v § 1, odst. 1 a § 2, pokud přijmou zboží po 30. září 1949, které jim bylo odesláno před 1. říjnem 1949, jsou povinny toto zboží uvést ve zvláštní položce hlášení, sestaveného podle § 3; bylo-li toto hlášení již odesláno, hlásí se dodatečně nejpozději do druhého dne po převzetí zboží.

§ 5.

Místní a okresní národní výbory pečují, aby ustanovení této vyhlášky byla řádně a správně provedena.

§ 6.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v krajích českých.

Ministr vnitřního obchodu:
Krajčír v. r.

Ministryně výživy:
Ing. Jankovcová v. r.

980.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy

ze dne 28. září 1949

o výrobě těstovin.

Ministerstvo výživy vyhláší podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb.:

§ 1.

Rízením výroby těstovin se pověřují Československé mlýny, národní podnik.

§ 2.

(1) Výrobci těstovin smějí vyrábět a uvádět do oběhu pouze tyto druhy těstovin:

1. makarony,
2. spaghetti,
3. nudle řezané,
4. polévkové nudle v závitcích,
5. noky mušle,
6. polínka (růžky),
7. flíčky a
8. zavářky (hvězdičky, malé růžky a pod.),

(2) Těstoviny se smějí vyrábět jen z pšeničné mouky, případně za použití vajec nebo jiných přísad podle určení ministerstva výživy.

(3) Obsah vody (vlhkost) v těstovinách nesmí přestoupit 13% a množství kuchyňské soli (chloridu sodného [NaCl]) nesmí být vyšší jak 1%.

(4) Umělé přibarvení těstovin barvivý zdravotně nezávadnými (k barvení požívatiny přípustnými) je dovoleno pouze za náležité deklarace na obalech s označením „barveno“.

§ 3.

Výroba těstovin ve mzde je dovolena jen se souhlasem ministerstva výživy.

§ 4.

(1) Výrobci těstovin smějí dodávat těstoviny buď volně sypané v bednách, pytlích nebo papírových obalech o váze do 50 kg nebo balené v balíčcích po ½ kg a 1 kg a až do vyčerpání balicího materiálu také po ¼ kg.

(2) Na bednách, pytlích a papírových kartonech, které obsahují volně sypané zboží a na balíčcích po ¼ kg, ½ kg a 1 kg musejí být zřetelně uvedeny jméno nebo firma a místo výrobce, jakož i obsah podle druhů povolených v § 2, a zda jde o výrobky s obsahem vajec či bez obsahu vajec.

§ 5.

Výrobci těstovin a osoby nebo podniky, které těstoviny rozdělují, jsou povinny vést záznamy, podávat hlášení a vydávat doklady podle směrnic ministerstva výživy.

§ 6.

Ministerstvo výživy může povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 7.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 8 dekretu presidenta republiky č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v zemích českých.

Ministryně:
Ing. Jankovcová v. r.

981.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy

ze dne 28. září 1949

o výrobě chleba a pečiva.

Ministerstvo výživy vyhláší podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb.:

§ 1.

Jako chléb se smí vyrábět a uvádět do oběhu:

- a) žitný chléb vyrobený ze žitné mouky bez příměsí jiné mouky;
- b) speciální chléb vyrobený z obilních nebo jiných surovin, které byly zpracovány na hotový výrobek zvláštním způsobem. K výrobě speciálního chleba je třeba povolení ministerstva výživy.

§ 2.

(1) Jako pečivo se smí vyrábět a uvádět do oběhu:

- a) žitné pečivo vyrobené ze žitné mouky (dalamánky, bosnáci, súvy, točenice a pod.). Jest buď nesypané nebo sypané solí, kmínem nebo obojím;
- b) pšeničné pečivo žemlové vyrobené z pšeničné mouky bez použití cukru a tuku (bulky, žemle tlačené, žemle řezané a pod.);
- c) pšeničné žemlovky vyrobené z pšeničné mouky bez použití cukru a tuku;
- d) pšeničné pečivo běžné vyrobené z pšeničné mouky s použitím nejvýše 3% cukru a nejvýše 3% tuku podle váhy (počítáno na mouku). Musí být zpracováno pletením, vinutím nebo jiným způsobem a je sypané nebo nesypané (na př. housky, rohlíky, hvězdičky, večky a pod.);
- e) pšeničné žišky na chlebičky vyrobené z pšeničné mouky s použitím nejvýše 3% cukru a nejvýše 3% tuku podle váhy (počítáno na mouku);
- f) pšeničné pečivo jemné vyrobené z pšeničné mouky s použitím nejméně 15% tuku a nejméně 15% cukru podle váhy (počítáno na mouku). Může být zpracováno do různých tvarů (rohlíčky, koláčky, šátečky, brišky, buchty, koláče, vánočky, mazance, třeňe bábovky a pod.) a je sypané nebo nesypané, s náplní nebo bez náplně; vyráběny mohou být jen ty druhy jemného pečiva, pro které jsou stanoveny ceny vyhláškou nejvyššího úřadu cenového;
- g) slané tyčinky nebo preclíky vyrobené z pšeničné mouky s použitím nejméně 8% cukru a nejméně 8% tuku podle váhy (počítáno na mouku). Jsou sypané nebo nesypané a mohou být vařené nebo nevařené. Nejvyšší obsah vody nesmí přestoupit 10% podle váhy ve vychlazeném výrobku. Mohou být vyráběny buď jako malé slané tyčinky nebo malé slané preclíky, při čemž jednotlivý kus smí vážit nejvýše 10 g, nebo jako velké slané tyčinky nebo velké slané preclíky, při čemž jednotlivý kus musí vážit 25 g;
- h) sýrové tyčinky nebo preclíky vyrobené z pšeničné mouky s použitím sýra tak, aby hotový výrobek obsahoval nejméně 8% tuku pocházejícího ze sýra (počítáno na mouku). Jsou sypané nebo nesypané a mohou být vařené nebo nevařené. Nejvyšší obsah vody (vlhkost) nesmí přestoupit 10% podle váhy ve vychlazeném výrobku. Váha jednotlivého kusu nesmí přesahovat 5 g;
- ch) speciální pečivo vyrobené z obilí nebo jiných surovin, které byly zpracovány na hotový výrobek zvláštním způsobem. K jeho výrobě je třeba povolení ministerstva výživy.

(2) Jako houskové kostky do knedlíků se smějí uvádět do oběhu kostky vyrobené rozkrájením pšeničných žemlovek nebo nesypaného pšeničného pečiva žemlového.

(3) Jako pšeničná strouhanka se smí uvádět do oběhu strouhanka vyrobená rozemletím pšeničných žemlovek, nesypaného pšeničného pečiva nebo pšeničného pečiva za tím účelem zvlášť vyrobeného.

§ 3.

(1) Při výrobě všech druhů chleba a pečiva, houskových kostek do knedlíků a pšeničné strouhanky je dovoleno používat běžných přísad jako soli, sladu, mléka, vajec, mandlí, ořísků, hrozinek a pod.

(2) Pomocných přísad, jimiž se rozumějí přísady kypřící, barvící, kořenící, aromatické cukry, vazné mouky, přísady kyselí, tukové, lecitinové, luštěninové, produkty odbourávání škrobu, přísady proti vadám a nemocem chleba a pečiva a pod., lze používat jen, pokud jejich výroba a používání byly povoleny ministerstvem výživy a pokud je toho třeba, též ministerstvem zdravotnictví.

(3) Používání jiných přísad chemických je zakázáno.

§ 4.

(1) Každý chléb musí být opatřen značkou výrobce, t. j. jménem nebo začátečními písmeny jeho jména nebo jeho zapsanou ochrannou značkou. Značka musí být vytlačena do kůrky chleba tak, aby byla jasně zřetelná. K označení chleba lze též použít papírových štítků, které se vpekou na chléb. Přilepování těchto štítků lepidlem na chléb není dovoleno.

(2) Je-li uváděn do oběhu chléb balený v papírových nebo jiných obalech, může být značka uvedena přímo na obalu. V tomto případě lze upustit od označování na kůrce.

§ 5.

(1) Žitný chléb smí být vyráběn pouze o váze 1, 2, 3, 4 a 5 kg.

(2) Při kontrole váhy chleba se postupuje takto:

- Přezkoušení váhy třeba provést na chlebě téhož původu v prodejně a jestliže jsou nutné další zkoušky, ve výrobně. Převažují se pouze vychladlé nezabalené chleby.
- Kontrola váhy chleba se provede v přítomnosti odpovědného vedoucího podniku nebo jeho zástupce. V případě závady musí vedoucí nebo jeho zástupce potvrdit svým podpisem správnost zjištěné váhy.
- Jednotlivý chléb do 24 hodin po upečení může mít úchyly na váze až 4 % označené váhy. Je-li ztráta na váze u jednotlivého chleba vyšší jak 4 %, je třeba zjistit průměrnou váhu nejméně 10 kusů; průměrná váha 10 kusů žitných chlebů stejné označené váhy může mít úchyly ve váze až do 2 %.

§ 6.

(1) Žitné a pšeničné pečivo žemlové a běžné se smí vyrábět o váze 46 g nebo o váze 92 g.

(2) Žemlovky a šišky na chlebičky se smějí vyrábět o váze 460 g nebo o váze 920 g.

(3) Pšeničné jemné pečivo se smí vyrábět o váze 23 g nebo jeho násobku, při čemž touto vahou se vždy rozumí váha jemného pečiva bez jakékoliv náplně.

(4) Jednotlivý kus pečiva může mít úchyly na váze až 6 % z označené váhy. Je-li úchylna na váze u jednotlivého kusu vyšší jak 6 %, je třeba zjistit průměrnou váhu 30 kusů téhož druhu. Průměrná váha 30 kusů pečiva stejného druhu může mít do 24 hodin po upečení úchyly ve váze nejvýše 5 %. Při kontrole váhy je směrodatná váha pečiva bez náplně a bez obalu.

§ 7.

(1) Slané nebo sýrové tyčinky a pečlivky se smějí uvádět do oběhu také jako zboží balené. Balení je dovoleno jen u výrobců, a to pouze do balíčků o takové váze, pro jakou jsou vyhlášeny prodejní ceny.

(2) Obal může být z průhledného, pergamenového nebo jiného materiálu a musí svou velikostí odpovídat plnění. Obal musí být těsný, uzavřený již před prodejem, nikoliv balený teprve při prodeji. Na obalu musí být zřetelně uvedeno jméno nebo firma a místo výrobce nebo dodavatele, druh výrobku, cena a váha v gramech.

§ 8.

(1) Starým chlebem se rozumí chléb, jehož původní jakost se delším skladováním změnila tak, že tím byl podstatně ovlivněn původní účel použití, t. j. zejména tehdy, jestliže bez dalšího opracování nebo zpracování nemůže být chleba použito k lidské výživě.

(2) Starého chleba se nesmí používat při výrobě chleba nebo pečiva ani jako přísady do pšeničné strouhanky.

§ 9.

(1) Pečením ve mzdě se rozumí pečení chleba nebo pečiva z mouky nebo těsta, které zákazník sám dodá, případně výměna dodané mouky přímo za chléb nebo pečivo. Výměna dodané

mouky je povolena pouze u výrobce, t. j. v pekárně, nikoliv u překupníka; toto omezení neplatí pro pekárny národních, komunálních nebo družstevních podniků.

(2) Výrobci chleba a pečiva jsou povinni vydat zákazníkům z dodané mouky veškerý chléb a veškeré pečivo, které bylo získáno zpracováním odevzdané mouky nebo se při zpracování odevzdané mouky obvykle získává, nejméně však:

- za každých 730 g žitné mouky 1 kg žitného chleba nebo za 1 kg žitné mouky nejméně 1370 g žitného chleba;
- za 1 kg pšeničné mouky 26 kusů pšeničného pečiva a 46 g.

§ 10.

Výrobci chleba, pečiva, houskových kostek do knedlíků a pšeničné strouhanky a osoby nebo podniky, které tyto výrobky rozdělují, jsou povinny vést záznamy, podávat hlášení a vydávat doklady podle směrnic ministerstva výživy.

§ 11.

Ministerstvo výživy může povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 12.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle § 8 dekrety prezidenta republiky č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb.

§ 13.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v zemích českých.

Ministryně:

Ing. Jankovcová v. r.

982.

VYHLÁŠKA

ministerstva výživy

ze dne 28. září 1949

o zjištění zásob surovin a polotovarů k výrobě trvanlivého a jemného pečiva a cukrářského zboží k 30. září 1949.

Ministerstvo výživy vyhláší podle §§ 1 a 6 dekrety prezidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb., v dohodě s ministerstvy financí a vnitřního obchodu:

§ 1.

(1) Podniky, které vyrábějí trvanlivé pečivo, jemné pečivo a cukrářské zboží všeho druhu (dále jen „podniky“), jsou povinny podle stavu ve 24 hodiny z 30. září na 1. říjen 1949 uzavřít knihu o příjmu a výdeji výrobků nebo zásobník a zjistit zároveň přesný stav zásob cukru, umělého jedlého tuku, marmelády všeho druhu, hrozinek, mandlí, vajec, polotovarů a hotových výrobků kromě trvanlivého pečiva.

(2) Uzavření knihy o příjmu a výdeji výrobků (zásobníku) se rozumí:

- sečtení celkového příjmu zboží včetně zboží dodaného na zálohové odběrní listy,
- sečtení celkového výdeje zboží, doloženého odběrními doklady (ústrižky, odběrní listy),
- zjištění zásoby zboží odečtením celkového výdeje od celkového příjmu zboží; takto zjištěná zásoba musí odpovídat skutečné zásobě (§ 2, odst. 1, lit. b).

§ 2.

(1) Podniky uvedené v § 1 jsou povinny zjištěný stav zásob hlásit písemně do 10. října 1949 místnímu národnímu výboru. Hlášení se vyhotoví trojmo a uvede se v něm:

- jméno a místo podniku,
- skutečné zásoby zboží podle jednotlivých druhů v kilogramech (kusech) zjištěné převážením, příp. odečtením u zboží egalizovaného balení nebo kusového,
- označení vlastníka zboží, je-li jím někdo jiný než ten, kdo je soupisem povinen,
- cenové rozdíly pro jednotlivé druhy zboží rovnající se částce uvedené v § 3, odst. 2 a 3, připadající na jednotku množství pro příslušný výrobní sektor, násobené množstvím zboží podle soupisu. U polotovarů vypočte se cenový rozdíl podle množství surovin zpracovaných na polotovar,
- razítko podniku a podpis zodpovědného zástupce podniku.

(2) Současně s hlášením zjištěných zásob předloží podnik knihu o příjmu a výdeji výrobků (zásobník) se zapsanou skutečnou zásobou zjištěnou při uzavěrci knihy.

(3) Místní národní výbor porovná, zda zjištěné zásoby uvedené v hlášení jsou totožné se zásobami zapsanými při uzavěření knihy o příjmu a výdeji výrobků. Jestliže údaj souhlasí, připojí k zápisům v knize o příjmu a výdeji výrobků (v zásobníku) úřední razítko a podpis; taktéž všechna tři vyhotovení hlášení opatří místní národní výbor úředním razítkem a podpisem a potvrzením úplnosti údajů o zjištěných zásobách. Prvé vyhotovení hlášení vrátí místní národní výbor podniku, druhé vyhotovení uschová a třetí zašle do 13. října 1949 příslušnému okresnímu (jednotnému, obvodnímu) národnímu výboru = finančnímu referátu hromadně od všech podniků v obci.

(4) Podniky uschovají potvrzená hlášení o zjištěných zásobách až do dalšího opatření.

§ 3.

(1) Podniky uvedené v § 1 odvedou do 31. října 1949 bez jakéhokoliv předpisu na šekový účet příslušného okresního (jednotného, obvodního) národního výboru souhrn cenových rozdílů vypočtených podle § 2, odst. d). Na složenice uvedou poznámku: „Cenové rozdíly pro všeobecnou daň“.

(2) Cenové rozdíly připadající na jeden kilogram (kus) zboží činí u:

	Pro veřejný výrobní sektor	soukromý výrobní sektor
cukru	46.40 Kčs	145.— Kčs
umělého jedlého tuku:		
a) margarínu	52.— Kčs	142.— Kčs
b) umělého pokrmového tuku		
(100%)	49.— Kčs	136.— Kčs
marmelády	18.— Kčs	23.— Kčs
hrozinek	445.— Kčs	456.— Kčs
mandlí	115.— Kčs	430.— Kčs
vajec	4.80 Kčs	5.— Kčs.

(3) U hotových výrobků za cenový rozdíl pokládá se difference cen dosud platných a cen nově stanovených pro příslušný výrobek.

§ 4.

Podniky uvedené v § 1, pokud přijmou zboží po 30. září 1949, které jim bylo odesláno před 1. říjnem 1949, jsou povinny toto zboží uvést ve zvláštní položce hlášení sestaveného podle § 2; bylo-li toto hlášení již odesláno, hlásí je dodatečně nejpozději do druhého dne po převzetí zboží.

§ 5.

Místní a okresní národní výbory pečují, aby ustanovení této vyhlášky byla řádně a správně provedena.

§ 6.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb. Tím nejsou dotčena trestní ustanovení §§ 28 až 32 zákona č. 283/1948 Sb., o všeobecné dani.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v krajích českých.

Ministryně:

Ing. Jankovcová v. r.

983.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy

ze dne 17. září 1949

o prodeji hus a kachen zbývajících po splnění dodávkových úkolů.

Ministerstvo výživy vyhláší podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona ze dne 1. prosince 1948, č. 274 Sb., a podle § 3, odst. 2 zákona ze dne 2. prosince 1948, č. 278 Sb., o Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky:

§ 1.

(1) Držitelé vodní drůbeže (hus a kachen), kterým byl stanoven dodávkový úkol jatečné vodní drůbeže v r. 1949 podle vyhlášky ministerstva výživy ze dne 3. února 1949, č. 342 Ú. l. I, jsou oprávněni prodávat na volném trhu a za volné ceny husy

a kachny, které jim zbudou po splnění dodávkového úkolu, a to jen přímo spotřebitelům nebo oprávněným výkupcům. Za splnění dodávkového úkolu bylo pokládáno též řádné jeho zajištění.

(2) Jako osvědčení o oprávnění k volnému prodeji hus a kachen slouží:

- potvrzení příslušného drůbežářského podniku, že držitel splnil dodávkový úkol jatečné vodní drůbeže (toto potvrzení může být vyznačeno též na lístku o převzetí drůbeže, který obdrží držitel při posledním prodeji drůbeže na dodávkový úkol), nebo
- potvrzení drůbežářského podniku o tom, že splnění dodávkového úkolu jatečné vodní drůbeže držitelem je zajištěno.

§ 2.

(1) Jakýkoliv meziobchod nebo přepuknictví s drůbeží, prodávanou na volném trhu (§ 1) se zakazuje.

(2) Nákup a prodej vodní drůbeže za volné ceny drůbežářskými podniky upraví Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky.

§ 3.

Oprávněnými výkupci se rozumějí drůbežářské podniky (t. j. podniky vyjmenované ve vyhlášce Svazu pro drůbež, vejce a med ze dne 13. prosince 1947, č. 20 Ú. l. I z r. 1948, ve znění vyhlášky Svazu ze dne 29. prosince 1948, č. 6 Ú. l. I z r. 1949), spotřební družstva a ostatní podniky pověřené Ústředím pro hospodaření se zemědělskými výrobky.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky a předpisů podle ní vydaných se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb., ve znění zákona č. 274/1948 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v zemích českých.

Ministryně:

Ing. Jankovcová v. r.

984.

VYHLÁŠKA předsedy Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství

ze dne 1. srpna 1949

o zrušení úřadovny pobočky Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství v Hradci Králové se sídlem ve Dvoře Králové nad Labem.

Podle § 5 vyhlášky ministra zemědělství ze dne 26. března 1946, č. 952 Ú. l. I, o zřízení poboček Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství, vyhláší se se souhlasem ministra zemědělství:

§ 1.

(1) Úřadovna pobočky Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství v Hradci Králové se sídlem ve Dvoře Králové nad Labem (zřízená vyhláškou předsedy Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství ze dne 20. prosince 1948, č. 3313 Ú. l. I) pro správní okresy Dvůr Králové nad Labem a Jaroměř se zrušuje.

(2) Její agenda přechází na úřadovnu pobočky Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství v Hradci Králové se sídlem ve Vrchlabí.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. Rillich v. r.

985.

VYHLÁŠKA nejvyššího úřadu cenového

ze dne 28. září 1949,

kteřou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o výkupních a prodejních cenách obilí, luštěnin a olejnin ze sklizně 1949.

Nejvyšší úřad cenový stanoví na základě usnesení vlády ze dne 14. září 1949 v dohodě s ministerstvy výživy a financí podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

Čl. I.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 19. července 1949, č. 779 Ú. l. I, o výkupních a prodejních cenách obilí, luštěnin a olejnin ze sklizně 1949 se mění takto:

1. § 1, odst. 2, písm. a), aa) zní:

„aa) při dodávkách ke zpracování na mlýnské výrobky:

při jakostní váze 83 kg a vyšší	617.— Kčs,
při jakostní váze 82 kg	614.— Kčs,
při jakostní váze 81 kg	611.— Kčs,
při jakostní váze 80 kg	608.— Kčs,
při jakostní váze 79 kg	605.— Kčs,
při jakostní váze 76—78 kg	600.— Kčs,
při jakostní váze 75 kg a nižší	595.— Kčs;“

2. § 1, odst. 2, písm. b), aa) zní:

„aa) při dodávkách ke zpracování na mlýnské výrobky:

při jakostní váze 69 kg a vyšší	259.30 Kčs,
při jakostní váze 68 kg a nižší	254.30 Kčs;“

3. § 2, odst. 2, II, písm. a) zní:

„a) při dodávkách k výrobě krup:

při jakostní váze 65 kg a vyšší	363.74 Kčs,
při jakostní váze 62—64 kg	357.74 Kčs;“

4. § 2, odst. 2, III, písm. b) bb) zní:

„bb) při dodávkách k výrobě krup 366.74 Kčs;“

5. § 2, odst. 2, III, písm. c), bb) zní:

„bb) při dodávkách k výrobě krup 366.74 Kčs;“

6. § 3, odst. 2, písm. b) zní:

„b) při dodávkách ke zpracování na mlýnské výrobky:

při jakostní váze 50 kg a vyšší	417.53 Kčs,
při jakostní váze 49 kg a nižší	410.53 Kčs;“

7. § 4, odst. 2, písm. a) zní:

„a) při dodávkách ke krmným účelům

	pro rozdě- lovače Kčs	pro spotře- bitele Kčs
aa) žlutá, velkozrná, kulatá a Florentinka	344.50	363.50,
bb) bílá a koňský zub	334.50	353.50,
cc) Cinquantino, Pignoletto a Putyi	354.50	373.50.“

8. § 5, odst. 2 zní:

„(2) Prodejní ceny činí za 100 kg:

Kčs

a) pohanky zdravé, suché, čištěné, vyzrálé a nezrostlé	387.14,
b) prosa zdravého, suchého, čištěného, vyzrálého a bez snětlivých zrn	395.63.“

9. V § 9, odst. 3 se mění prodejní cena na 731.49 Kčs.

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949.

Za předsedu:
Dr. Volf v. r.

986.

VYHLÁŠKA nejvyššího úřadu cenového

ze dne 28. září 1949

o cenách jedlých mlýnských výrobků, chleba, pečiva, těstovin a dětské krupičky.

Nejvyšší úřad cenový stanoví na základě usnesení vlády ze dne 14. září 1949 v dohodě s ministerstvy výživy, financí a vnitřního obchodu podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového:

I.

Jedlé mlýnské výrobky.

§ 1.

(1) Základní ceny jedlých mlýnských výrobků činí za 100 kg:

	Kčs
a) pšeničná krupice (typ 550)	1195.—,
b) pšeničná mouka hrubá (typ 550)	1155.—,
c) pšeničná mouka hladká (typ 790)	635.—,
d) pšeničný šrot k výrobě speciálního chleba	578.—,
e) žitná mouka (typ 930)	397.25,
f) žitný šrot k výrobě speciálního chleba	518.—,
g) kroupy č. 10	570.—,
h) kroupy č. 7	617.—,
ch) kroupy č. 3	666.—,
i) perličky	857.—,
j) krupky	617.—,
k) ovesné vločky (volně sypané)	920.—,
l) jáhly k jídlu	698.—,
m) pohanková krupice	698.—,
n) loupáný hrách (zrna celá i zlomky)	965.—.

(2) Ceny stanovené v odstavci 1 platí pro dodávky ze mlýna Velkodistribučnímu podniku (v dalším VDP), jinému mlýnu a veřejnému nebo pověřenému podniku zpracujícímu jedlé mlýnské výrobky (na př. pekárně, výrobci těstovin, trvanlivého pečiva a pod.), a to bez ohledu na dodané nebo odebrané množství a výjimkou dodávek jedlých mlýnských výrobků z pšenice a ze žita, jichž musí být najednou objednáno k dodávce nebo k odběru v celku nejméně 100 q dohromady. Jestliže je jedlých mlýnských výrobků z pšenice a ze žita najednou objednáno méně než 100 q dohromady, zvyšují se ceny uvedené v odstavci 1 o obchodní rozpětí podle § 2.

(3) Jestliže je žitná mouka (typ 930) určena k výrobě trvanlivého pečiva, zvyšuje se její základní cena uvedená v odstavci 1 o pevnou vyrovnávací částku ve výši 247.25 Kčs za 100 kg. Tuto částku uvede prodávající ve faktuře odděleně od základní ceny podle odstavce 1 a odvede ji na účet Psp č. 8200 Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky — účet cenových rozdílů podle směrnice Ústředí.

(4) Ceny stanovené v odstavci 1 se rozumějí za 100 g netto, bez všeobecné daně, bez pytlů, při dodávce drahou franko vagon přijímací stanice, při dodávce povozem (autem a pod.) franko sklad kupujícího. Bylo-li mezi prodávajícím a kupujícím dohodnuto, že si kupující sám obstará odvoz zboží ze skladu prodávajícího, musí mu prodávající poskytnout se stanovených cen za každých 100 kg,

a) jde-li o odvoz v téže obci, srážku v částce 4 Kčs,

b) jde-li o odvoz do jiné obce, srážku rovnající se 100% železničního dopravného pro kryté vozy za 10 tunové zásilky, vypočítaného podle nejkratší vzdálenosti po silnici od prodávajícího ke kupujícímu, nejméně však 4.— Kčs.

(5) Ceny stanovené v odstavci 1 jsou pevné.

§ 2.

(1) Při dodávkách jedlých mlýnských výrobků maloobchodu a podnikům zpracujícím jedlé mlýnské výrobky s výjimkou zpracujících podniků uvedených v § 1, odst. 2, jakož i při dodávkách hostincům, restauracím, kavárnám, uznaným závodním kuchyním, nemocnicím, zaopatřovacím ústavům a podobným podnikům a

ústavům (v dalším velkospotřebitelé), zvyšují se ceny uvedené v § 1 o obchodní rozpětí, které činí za 100 kg

	Kčs
a) jedlých mlýnských výrobků z pšenice kromě pšeničného šrotu	23.50,
b) žitné mouky, žitného a pšeničného šrotu	16.—,
c) krup, krupěk a perliček	45.—,
d) ovesných vloček	51.—,
e) jahel k jídlu nebo pohankové krupice	50.—,
f) loupáného hrachu	50.—.

(2) Obchodní rozpětí uvedená v odstavci 1 jsou nejvyšší. Ustanovení § 1, odst. 3 a 4 platí obdobně.

§ 3.

(1) Prodejní ceny pro spotřebitele činí za 1 kg:

	Kčs
a) pšeničné krupice (typ 550)	13.50,
b) pšeničné mouky hrubé (typ 550)	13.—,
c) pšeničné mouky hladké (typ 790)	7.50,
d) krup č. 10	7.—,
e) krup č. 7	7.50,
f) krup č. 3	8.—,
g) perliček	10.—,
h) krupěk	7.50,
ch) ovesných vloček (volně sypaných)	11.—,
i) jahel k jídlu	8.50,
j) pohankové krupice	8.50,
k) loupáného hrachu (zrn celých i zlomků)	11.60.

(2) Ceny pro spotřebitele se rozumějí brutto za netto, s papírovým sáčkem a se všeobecnou daní.

(3) Ceny pro spotřebitele jsou nejvyšší.

II.

§ 4.

(1) Spotřebitelské ceny chleba, pečiva, houskových kostek do knedlíků a pšeničné strouhanky činí se všeobecnou daní:

Druh výrobku	Váha (u jemného pečiva bez náplně) g	Cena Kčs	Cena pro překupníka Kčs	Všeobecná daň (pevná sazba) Kčs
a) žitný chléb v místech uvedených v odst. 3	1000	5.—	0.25	0.19
ve všech ostatních místech	1000	4.80	0.25	0.18
b) žitné pečivo	46	0.40	0.036	0.03
	92	0.80	0.072	0.06
c) celozrnný žitný chléb	1000	10.—	0.76	0.60
d) pšeničné pečivo žemlové	46	0.60	0.045	0.06
(bulka nebo žemle)	92	1.20	0.09	0.12
e) žemlovka	460	5.50	0.43	0.40
	920	10.80	0.84	0.70
f) pšeničné pečivo běžné	46	0.70	0.054	0.07
(houska, rohlík, hvězdička, večka a pod.)	92	1.30	0.10	0.14
g) pšeničné šišky na chlebičky	460	7.—	0.54	0.75
	920	14.—	1.08	1.50
h) Grahamův pšeničný chléb	1000	10.50	0.80	0.60
ch) pšeničné pečivo jemné 1. loupáček, koláček, šáteček a pod. (s obsahem 15 kg cukru, 36 kg tuku a 100 vajec na 100 kg mouky)	46	3.—	0.16	0.30

Druh výrobku:

	Váha (u jemného pečiva bez náplně) g	Cena Kčs	Cena pro překupníka Kčs	Všeobecná daň (pevná sazba) Kčs
2. kobliha (s obsahem 15 kg cukru, 20 kg tuku, 200 vajec na 100 kg mouky)	46	3.50	0.16	0.70
3. drážďanská štola s hrozinkami a mandlemi (s obsahem 45 kg cukru, 35 kg tuku, 190 vajec, 5 kg hrozeinek a 5 kg mandlí na 100 kg mouky) bez hrozeinek a mandlí .	460	41.—	3.24	6.60
	460	31.—	3.24	6.20
4. třená bábovka s hrozinkami (s obsahem 40 kg cukru, 45 kg tuku, 820 vajec a 2 kg hrozeinek na 100 kg mouky)	460	45.—	3.24	7.55
bez hrozeinek	460	43.—	3.24	7.55
5. vánočka a mazanec s hrozinkami (s obsahem 20 kg cukru, 15 kg tuku a 5 kg hrozeinek na 100 kg mouky)	920	74.—	3.24	9.70
bez hrozeinek	920	55.—	3.24	9.50

Ceny pšeničného pečiva jemného o násobku uvedených vah činí násobek uvedených cen. Totéž platí obdobně u slev pro překupníka a u všeobecné daně.

i) malé slané tyčinky a malé slané preclíky balené	100	7.—	0.50	0.85
nebalené	1000	60.—	5.—	8.50
j) velké slané tyčinky a velké slané preclíky balené	100	6.—	0.50	0.85
nebalené	1000	50.—	5.—	8.50
k) houskové kostky do knedlíků nebalené	1000	15.80	viz § 7	1.—
l) pšeničná strouhanka	1000	17.—	viz § 8	2.30

(2) Velké slané tyčinky a velké slané preclíky mohou být prodávány nebalené též jako jednotlivé kusy v ceně 1.30 Kčs za kus o váze 25 g.

(3) Spotřebitelská cena žitného chleba 5.— Kčs za 1 kg platí v místech nad 50.000 obyvatel, v lázeňských místech Jáchymov, Františkovy Lázně, Jánské Lázně, Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Luhačovice, Poděbrady a Teplice, v okresích Brno a Fryštát a v těch místech okresů Praha-jih, Praha-sever, Praha-východ a Praha-západ, která jsou podle vyhlášky ministra sociální péče ze dne 10. června 1948, č. 1153 Ú. l. I, upravující pracovní a mzdové podmínky pekařského dělnictva, zařaděna do I. mzdové oblasti.

(4) Ceny stanovené v odstavci 1, písm. a) až h) jsou pevné, ceny stanovené v odstavci 1, písm. ch) až l) a v odstavci 2 jsou nejvyšší.

§ 5.

(1) Překupníci smějí prodávat chléb, pečivo, houskové kostky do knedlíků a pšeničnou strouhanku pouze za ceny stanovené v § 4, pokud nejde o výjimky uvedené dále v odstavci 2.

(2) Hostinské a výčepnické podniky všeho druhu, automaty, bufety a veřejné jídelny (uzenářské, mlékárenské, vegetářské a pod.) smějí prodávat chléb a pečivo k jídlu uvnitř podniku za tyto nejvyšší ceny:

	Kčs
krajíc žitného chleba 50 g	0.45,
žitné pečivo 46 g	0.50,
krajíc žemlovky	0.70,
krajíc šišky na chlebičky 46 g	0.80,
pšeničné pečivo žemlové 46 g	0.70,
pšeničné pečivo žemlové 92 g	1.30,
pšeničné pečivo běžné 46 g	0.80,
pšeničné pečivo běžné 92 g	1.40.

(3) Při prodeji chleba a pečiva přes ulici platí v podnicích uvedených v odstavci 2 spotřebitelské ceny stanovené v § 4.

§ 6.

(1) Výrobci chleba, pečiva, houskových kostek do knedlíků a pšeničné strouhanky jsou povinni poskytovat překupníkům (s výjimkou podniků uvedených v odstavci 2), kteří odebírají toto zboží za tím účelem, aby je ve svých obchodech prodali spotřebitelům, slevy se spotřebitelských cen, uvedené v § 4, odst. 1.

(2) Hostinským a výčepnickým podnikům všeho druhu, automatům, bufetům a veřejným jídelnám (uzenářským, mlékárenským, vegetářským a pod.) se poskytují slevy jen u slaných tyčinek a pečlíků.

(3) Výrobci chleba a pečiva jsou povinni poskytovat slevy se spotřebitelských cen podle § 4, odst. 1 též při dodávkách vojenským nebo jim na roveň postaveným útvarům, závodním kuchyním, nemocnicím a léčebným ústavům, zaopatřovacím ústavům, školským internátům, věznicím a jiným velkospotřebitelům, kteří odebírají chléb a pečivo pro společné stravování osob. Při dodávkách vojenským nebo jim na roveň postaveným útvarům, nemocnicím a léčebným ústavům, zaopatřovacím ústavům a pod. mohou být slevy, stanovené v § 4, odst. 1, se souhlasem nejvyššího úřadu cenového zvýšeny.

§ 7.

(1) Při dodávce houskových kostek do knedlíků jsou výrobci povinni poskytovat překupníkům slevu se spotřebitelské ceny podle § 4, odst. 1 ve výši 262,— Kčs za 100 kg.

(2) Ceny houskových kostek do knedlíků při dodávce překupníkům se rozumějí při dodávce drahou franco přijímací stanice, při dodávce povozem (autem a pod.) franko sklad kupujícího.

§ 8.

(1) Při dodávce pšeničné strouhanky pro VDP jsou výrobci povinni poskytnouti se spotřebitelské ceny stanovené v § 4, odst. 1 slevu ve výši 272,— Kčs za 100 kg. VDP jest povinen při dodávce pšeničné strouhanky dalším překupníkům nebo podnikům a ústavům uvedeným v § 6, odst. 3 poskytnouti z této slevy částku 202,— Kčs za 100 kg.

(2) Ceny pšeničné strouhanky dodané VDP nebo překupníkům se rozumějí při dodávce drahou franco přijímací stanice, při dodávce povozem (autem a pod.) franko sklad kupujícího.

III.

Těstoviny.

§ 9.

(1) Základní ceny volně sypaných těstovin bez obsahu vajec a vyrobených z pšeničné mouky hrubé (v dalším těstoviny) činí za 100 kg:

	Kčs
a) makarony a spaghetti	1708,—
b) polévkové nudle v závitcích a noky	1668,—
c) ostatní druhy těstovin	1568,—

(2) Ceny stanovené v odstavci 1 platí u dodávek těstovin pro VDP a rozumějí se za čistou váhu zboží, bez všeobecné daně, s obalem, při dodávce drahou franco přijímací stanice, při dodávce povozem (autem a pod.) franko sklad kupujícího. Bylo-li mezi prodávajícím a kupujícím dohodnuto, že si kupující sám obstará odvoz zboží ze skladu prodávajícího, musí mu prodávající poskytnout se stanovených cen za každých 100 kg,

a) jde-li o odvoz v téže obci, srážku v částce 6,— Kčs,

b) jde-li o odvoz do jiné obce, srážku rovnající se 100% železničního dopravného pro kryté vozy za 10tunové zásilky, vypočítané podle nejkratší vzdálenosti po silnici od prodávajícího ke kupujícímu, nejméně však 6,— Kčs.

(3) Ceny stanovené v odstavci 1 jsou pevné.

§ 10.

(1) Při dodávkách těstovin maloobchodu, výrobním podnikům zpracujícím těstoviny a velkospotřebitelům zvyšují se ceny uvedené v § 9, odst. 1 o obchodní rozpětí 50,— Kčs za 100 kg.

(2) Obchodní rozpětí podle odstavce 1 jest nejvyšší. Ustanovení § 9, odst. 2 platí obdobně.

§ 11.

(1) Spotřebitelské ceny těstovin činí za 1 kg:

	Kčs
a) makaronů a spaghetti	19,—
b) polévkových nudlí v závitcích a noků	18,60,
c) ostatních druhů těstovin	17,60.

(2) Ceny pro spotřebitele se rozumějí brutto za netto, s papírovým sáčkem a se všeobecnou daní.

(3) Ceny pro spotřebitele jsou nejvyšší.

§ 12.

Při dodávkách těstovin balených výrobcem do celofánových nebo papírových sáčků po ¼ kg, ½ kg a 1 kg se zvyšují prodejní ceny stanovené v § 9 o 80,— Kčs a spotřebitelské ceny stanovené v § 11 o 40,— Kčs za 100 kg těstovin.

IV.

Dětská krupička.

§ 13.

(1) Základní cena sterilizované a diastasované dětské krupičky, vyrobené z pšeničné krupice typ 550 (v dalším dětská krupička), balené dvojnásobně v krabicích o váze ½ kg, činí 1219,05 Kčs za 100 kg.

(2) Na krabicích, v nichž se dětská krupička prodává, musejí být označeny: netto váha, cena, firma a sídlo výrobce. V krabici, která musí být těsně uzavřena, musí být alespoň 460 g dětské krupičky netto.

(3) Cena stanovená v odstavci 1 platí u dodávek dětské krupičky pro VDP a rozumí se bez všeobecné daně, s obalem, brutto za netto, při dodávce drahou franco přijímací stanice, při dodávce povozem (autem a pod.) franko sklad kupujícího. Cena stanovená v odstavci 1 jest pevná.

§ 14.

(1) Při prodeji dětské krupičky maloobchodu nebo velkospotřebitelům zvyšuje se cena uvedená v § 13, odst. 1 o obchodní rozpětí v částce 70,— Kčs za 100 kg.

(2) Obchodní rozpětí uvedené v odstavci 1 jest nejvyšší. Ustanovení § 13, odst. 3 platí obdobně.

§ 15.

(1) Spotřebitelská cena dětské krupičky balené dvojnásobně v krabici o váze ½ kg činí 7,50 Kčs.

(2) Spotřebitelská cena uvedená v odstavci 1 jest nejvyšší a rozumí se se všeobecnou daní.

V.

Výrobní rozpětí a dopravní náklady.

§ 16.

(1) Výrobní rozpětí mlýnů činí u 100 kg obilí nebo luštěnin zpracovaných nebo opracovaných na mlýnské výrobky k obchodním účelům:

	Kčs
a) za mletí pšenice	73,50,
b) za mletí žita	65,—
c) výrobní rozpětí při semilání soureže se vypočítá poměrně z výrobního rozpětí u pšenice a žita,	
d) za zpracování ječmene na kroupy, krupky a perličky	62,50,
e) za zpracování ovsu na ovesné vločky	75,—
f) za zpracování prosa a pohanky	65,—
g) za šrotování obilí ke krmným účelům	16,—
h) za mačkání obilí	12,—
ch) za loupání hrachu	65,—

(2) Ve výrobním rozpětí jest zahrnuta náhrada za výkony a výlohy spojené s převzetím suroviny od Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky (v dalším Ústředí) nebo jeho komisionáře, se skladováním a opatrováním suroviny za celou dobu od převzetí suroviny až do doby, kdy mlýnu vznikl nárok na zvláštní skladovací náhrady, se zpracováním a opracováním suroviny, se skladováním a opatrováním výrobků až do jejich vyklizení z výroby nebo ze skladu výroby a s prodejem těchto výrobků, po případě zprostředkováním jejich prodeje za základní ceny. Sem patří zejména výlohy na pohon, mzdy, služné, sociální náklady, technické potřeby, udržování zemních staveb, budov, strojů a jiného zařízení, udržování a provoz pytlů kromě výloh, za které mlýn dostává zvláštní náhrady podle této vyhlášky, dále úroky z kapitálu, věcná pojištění, daně, dávky a poplatky, správní výlohy, amortisace, výlohy spojené s dopravou kromě výloh, které se hradí mlýnům podle této vyhlášky, dále ztráty na pohledávkách a na zboží.

§ 17.

(1) Odměna za zpracování nebo opracování obilí ve mzdě pro samozásobitele činí za 100 kg:

	Kčs
a) za mletí pšenice a ječmene	47,—
b) za mletí žita	43,—
c) za výrobu krup a kruppek	44,—

	Kčs
d) za výrobu ovesných vloček	46,—
e) za zpracování prosa a pohanky	36,—
f) za šrotování obilí	12,—
g) za mačkání obilí	8,—

(2) Odměny stanovené v odstavci 1 smějí býti placeny pouze hotově v penězích.

§ 18.

(1) Výrobci chleba a pečiva smějí počítati zákazníky, který si dodá pouze mouku:

- a) za zpracování a upečení 1 kg žitného chleba nejvýše 1,50 Kčs,
- b) za zpracování a upečení pšeničného pečiva z 1 kg pšeničné mouky nejvýše 7,— Kčs.

(2) Výrobci chleba a pečiva smějí počítati zákazníky, který si dodá již hotové těsto:

- a) za pouhé upečení 1 kg (váha chleba po upečení) nejvýše 1,— Kčs,
- b) za pouhé upečení 1 kg pečiva (váha pečiva po upečení) nejvýše 3,— Kčs.

(3) Dováží-li výrobce chleba a pečiva zákazníkům, vojenským nebo jím na roven postaveným útvarům chléb a pečivo vlastním dopravním prostředkem, nesmí býti odměna, stanovená v odstavci 1 a 2, překročena.

(4) Není dovoleno žádati nebo si dáti poskytovat jinou odměnu než v penězích.

§ 19.

(1) Výrobní rozpětí činí za výrobu 100 kg těstovin k obchodním účelům:

	Kčs
u makaronů a spaghetti	485,70,
u polévkových nudlí v závitcích a noků	443,70,
u ostatních těstovin	343,70.

(2) Ve výrobním rozpětí podle odstavce 1 jest zahrnuta zejména náhrada za veškeré výkony a výlohy spojené s převzetím suroviny, s jejím skladováním a opatrováním za celou dobu od převzetí až do zpracování, s jejím zpracováním a opracováním, opatřením obalů, se skladováním a opatrováním výrobků až do jejich vyklizení z výroby a s jejich prodejem a dodávkou. Ve výrobním rozpětí výrobců těstovin jest zahrnuta též paušální náhrada za dopravní výlohy ve výši 12,— Kčs.

§ 20.

(1) Dopravní výlohy vzniklé mlýnům při dodávkách jedlých mlýnských výrobků, které se dodávají franko vagon přijímací stanice nebo franko sklad kupujícího, se uhradují mlýnům z účtu pro vyrovnání vyšších a nižších výtežků při hospodaření s některými zemědělskými výrobky, který se zřizuje u ústředí.

(2) Při dodávkách provedených drahou nebo člunem se mlýnu hradí povinně zaplacené dovozní, při dodávkách provedených povozem (autem a pod.) se hradí mlýnu částka, rovnající se dražšímu dovoznímu pro kryté vozy za 10tunové zásilky, vypočtenému podle nejkratší silniční vzdálenosti mezi mlýnem a skladem, do něhož mlýn výrobky dodává. Vyšší dovozní, způsobené dodávkou menšího množství, než jaké bylo objednáno, případně k dodávce přikázáno, jde k tíži toho, kdo dodávku menšího množství zavinil.

(3) Mlýnům, kterým krajská prodejna Československých mlýnů určila odbytovou oblast, ve které mohou dodávati jedlé mlýnské výrobky na převzaté objednávací listy bez jejího předchozího souhlasu nebo zvláštního příkazu, stanoví krajská prodejna přiměřenou paušální náhradu za dopravní výlohy u těchto dodávek.

§ 21.

(1) Dopravní výlohy výrobců těstovin, převyšující 15,— Kčs za 100 kg dodaných těstovin, uhradují se výrobcům těstovin rovněž z účtu uvedeného v § 20, odst. 1.

(2) Při výpočtu náhrady se bere za základ při dodávkách drahou povinně zaplacené dražší dovozní, při dodávkách povozem (autem a pod.) dražší dovozní pro kryté vozy, odpovídající množství těstovin přikázanému k dodávce nebo skutečně přepravovanému, nejméně však dražší dovozní za dodávky 25 q, vypočtené podle nejkratší vzdálenosti po silnici mezi výrobnou a skladem odběratele, nejvýše však podle vzdálenosti mezi nakládací stanicí výroby a nakládací stanicí odběratele. Jinak platí obdobně ustanovení § 20, odst. 2.

§ 22.

(1) Dopravní výlohy podle §§ 20 a 21 se sčítají s Československými mlýny, národní podnik; Ústředí vydá pro jejich vy-

účtování bližší směrnice v dohodě s Čs. mlýny, n. p. a se souhlasem ministerstva výživy.

(2) Částky sčítané s mlýny a výrobci těstovin podle předcházejících paragrafů jsou splatné posledního dne měsíce následujícího, po měsíci, za který se vyúčtování provádí. Jestliže se vyúčtování provádí za delší dobu než za jeden měsíc, jsou účtovány částky splatné posledního dne měsíce následujícího po sčítacím období, za které se vyúčtování provádí.

(3) Jestliže vyúčtování nebyla doručena ve lhůtě k tomu stanovené nebo nebyla doložena v této lhůtě předepsanými doklady, jsou částky příslušející z vyúčtování splatné posledního dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo vyúčtování nebo předepsané doklady předloženy.

VI.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

§ 23.

(1) Pro placení jedlých mlýnských výrobků, chleba a pečiva, těstovin a dětské krupičky dodaných VDP, národním nebo družstevním podnikům, veřejným podnikům, ústavům a zařízením, jakož i vojenským a jím na roven postaveným útvarům, platí směrnice ministerstva financí pro fakturování a placení za zboží a výkony národních podniků, podniků zřízených podle zákona ze dne 28. dubna 1948, č. 119 Sb., komunálních podniků, jiných podniků svazků lidové správy a Velkodistribučního podniku, zapsaného společenstva s ručením omezeným, jakož i podniků pod národní správou vykonávanou některým z uvedených podniků, rozeslané výnosem ministerstva financí ze dne 23. dubna 1949, čj. 79.346/49-III/5 a výnosem ministerstva výživy ze dne 13. května 1949, čj. 44.124-V/3-49.

(2) Zaplacení shora uvedeného zboží dodaného jiným odběratelům má se stát zásadně v hotovosti ihned při převzetí zboží a faktury. Platí-li se peněžním ústavem nebo poštovní spořitelnou, musí být celá částka složena u peněžního ústavu nebo u poštovního úřadu nejpozději 5. všedního dne po převzetí zboží a faktury. V ostatním platí ustanovení směrnice citovaných v odstavci 1.

§ 24.

(1) Pokud se ceny zboží rozumějí bez pytle a zboží se dodává v tkaninových pytlích opatřených prodávajícím, je kupující povinen vrátit bez zaviněného prodlužení prodávajícímu tytéž tkaninové pytle nebo stejný počet tkaninových pytlů téhož druhu a jakosti. Jestliže bylo podle zvláštního ujednání zboží dodáno v nových označených tkaninových pytlích prodávajícího, musí býti vždy vráceny tytéž pytle.

(2) Nevratí-li kupující tkaninové pytle opatřené prodávajícím do 15 dnů po převzetí zboží, je prodávající oprávněn vyúčtovat kupujícímu za každý tkaninový pytel paušální půjčovné v částce 2,— Kčs. Jestliže kupující nevrátí pytle ani do 60 dnů po převzetí zboží, je prodávající oprávněn požadovat od 61. dne po převzetí zboží do vrácení pytlů, nejdéle však do 90. dne po převzetí zboží další půjčovné podle sazeb schválených nejvyšším úřadem cenovým za předpokladu, že vrácení pytlů rádně požadoval.

(3) Jestliže kupující nevrátí tkaninové pytle do 60 dnů po převzetí zboží, je prodávající oprávněn vyúčtovat kupujícímu kromě půjčovného, uvedeného v odstavci 2, za každý tkaninový pytel pokutu (penale), a to

	Kčs
za pytel o obsahu 85 kg	25,—
za pytel o obsahu 75 a 70 kg	22,50,
za pytel o obsahu 50 kg	20,—

Nevratí-li kupující pytle ani do dalších 7 dnů, je prodávající oprávněn vyúčtovat kupujícímu za každý tkaninový pytel další pokutu (penale), a to

	Kčs
za pytel o obsahu 85 kg	50,—
za pytel o obsahu 75 a 70 kg	45,—
za pytel o obsahu 50 kg	40,—

Prodávající je povinen zaplacení pokut vyúčtovaných podle předcházejících vět rádně vymáhati. Povinnost kupujícího vrátit pytle trvá, i když zaplatil pro nedodržení lhůty uvedené pokuty.

(4) Půjčovné podle odstavce 2 připadá prodávajícímu; se zaplacenými pokutami podle odstavce 3 je prodávající povinen naložit podle pokynů vydaných společně ministerstvy výživy a financí.

(5) Děravé, znečištěné nebo kupujícími neodborně spravené pytle není prodávající povinen zpět přijímat.

§ 25.

Jestliže se ceny zboží rozumějí bez obalu a zboží je dodáno v papírových pytlích lepených, smí prodávající za jeden pytel fakturovati nejvýše jeho pořizovací cenu stanovenou nejvyšším úřadem cenovým. Papírový pytel se stane zaplacením vlastnictvím kupujícího.

§ 26.

(1) Pokud výrobci dodávají zboží podle jeho povahy v bednách, je kupující povinen, požádá-li o to výrobce při dodávce, vrátit výrobci nepoškozené bedny, v nichž zboží obdržel. Výrobci jsou povinni přijmout zpět bedny od svých odběratelů, i když sami o jejich vrácení odběratele nepožádali.

(2) V ostatním platí ustanovení vyhlášky nejvyššího úřadu cenového ze dne 5. listopadu 1948, č. 2657 Ú. l. I, o náhradách při vrácení některých obalů a jiných zařízení používaných pro dopravu zboží.

§ 27.

Osoby a podniky, které prodávají mlýnské výrobky, chléb a pečivo, těstoviny a dětskou krupičku spotřebitelům, jsou povinny vyvěsiti v prodejních místnostech na místě spotřebiteli dobře viditelném cenovou tabulku, na které musejí býti uvedeny ceny pro spotřebitele, platné pro všechny druhy uvedeného zboží, které tyto osoby nebo podniky prodávají.

§ 28.

Do vyprodání zásob platí pro pšeničnou mouku polohrubou a pro pšeničnou mouku hladkou (typ 1050) ceny a prodejní podmínky uvedené v této vyhlášce pro pšeničnou mouku hladkou (typ 790), pro žitnou mouku (typ 1150) ceny a prodejní podmínky uvedené ve vyhlášce pro žitnou mouku (typ 930).

§ 29.

(1) Podniky uvedené v §§ 1 a 2 vyhlášky ministerstva živnosti a ministerstva vnitřního obchodu ze dne 28. září 1949, č. 979 Ú. l. I, o zjištění zásob mlýnských výrobků a trvanlivého

pečiva k 30. září 1949 s výjimkou hostinců, restaurací, hotelů a jiných podobných podniků, jsou povinny odvést ze zásob zboží cenové rozdíly v částce, vypočtené podle přílohy k této vyhlášce.

(2) Tyto cenové rozdíly nutno zaplatiti bez jakéhokoli předpisu nejdéle do 31. října 1949 na účet poštovní spořitelny č. 3200 Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky — účet cenových rozdílů.

(3) Nedoplatky se vymáhají politickou exekucí.

§ 30.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle částí čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 31.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949.

Současně pozbývají platnosti ustanovení:

- vyhlášky Svazu pro hospodaření obilím ze dne 24. července 1948, č. 1663 Ú. l. I, kterou se vydává tržní řád pro obilí, mlýnské výrobky, kumiva a některé další zboží pro hospodářský rok 1948/1949, ve znění vyhlášky ministerstva živnosti ze dne 1. července 1949, č. 728 Ú. l. I, pokud jsou upraveny touto vyhláškou,
- výměru NÚC ze dne 11. února 1946, č. 20.737-II/1-1946, o ceně sterilisované dětské krupičky,
- výměru NÚC ze dne 16. dubna 1946, č. 21.522-II/1-1946, o cenách pečiva (chleba) z pšeničného šrotu — t. zv. Graham,
- výměru NÚC ze dne 21. února 1947, č. 81.581-II/1-1947, o ceně kostek do knedlíků,
- výměru NÚC ze dne 16. února 1949, č. 32.155-II/1-1949, o ceně pšeničného šrotu k lidské výživě.

Za předsedu:

Dr Volf v. r.

Příloha

k vyhlášce nejvyššího úřadu cenového
ze dne 28. září 1949, č. 986 Ú. l. I.

Cenový rozdíl za 100 kg v Kčs

Druh zboží:	mlýn	podniky zpracující mlýnské výrobky na chléb a pečivo ¹⁾			podniky zpracující mlýnské výrobky na jiné výrobky (na př. těstárny, výrobci perníku a pod.)			VDP	malý obchod
		veřejné pověřené ostatní			veřejné pověřené ostatní				
		a pověřené před 30. IX. 49			a pověřené před 30. IX. 49				
		1. X. 49			1. X. 49				
pšeničná krupice (typ 550)	605.15	—	—	—	—	—	—	629.35	633.35
pšeničná mouka hrubá (typ 550)	575.05	—	—	—	575.05	551.85	598.05	598.05	602.05
pšeničná mouka polohrubá	94.38	—	—	—	—	—	—	98.15	102.15
pšeničná mouka hladká (typ 790 a 1050)	163.03	163.03	144.15	169.55	—	—	—	169.55	173.55
pšeničný šrot k výrobě spec. chleba	152.—	152.—	134.96	158.08	—	—	—	—	—
žitná mouka (typ 930 a 1150)	10.47	10.47	— 5.— ²⁾	10.89	257.72	242.25	258.14	10.89	—
žitný šrot k výrobě spec. chleba	157.01	157.01	142.57	163.29	—	—	—	—	—
kroupy č. 10	97.60	—	—	—	97.60	78.70	101.50	101.50	101.50
kroupy č. 7 a kroupky	124.98	—	—	—	124.98	105.30	129.98	129.98	129.98
ovesné vločky	250.96	—	—	—	—	—	—	261.—	260.—
jáhly k jídlu	97.81	—	—	—	—	—	—	101.72	100.72
makarony a spaghetti	—	—	—	—	657.—	632.41	—	234.90	250.50
polévkové nudle v závitcích a noky	—	—	—	—	653.27	628.68	—	247.90	262.—
ostatní druhy těstovin	—	—	—	—	625.92	601.33	—	253.90	265.—
strouhanka	—	202.20	160.—	213.79	—	—	—	243.—	223.—
trvanlivé pečivo a dětská výživa č. I—III	Z hotových výrobků odvedou: a) distribuční složky (pokud neodvádějí vše								

trvanlivé pečivo a dětská výživa č. I—III Z hotových výrobků odvedou: a) distribuční složky (pokud neodvádějí všeobecnou daň) rozdíl mezi cenou dosud platnou a cenou nově stanovenou pro příslušný výrobek; b) podniky, které vyrábějí trvanlivé pečivo a dětskou výživu č. I—III, rozdíl mezi nově vypočtenou cenou hotového výrobku na základě nových cen surovin z volného trhu a dosažební cenou; v obou případech bez všeobecné daně.

Poznámky: ¹⁾ Sem patří i výrobci Risofarinu a Diakvasu.

²⁾ Cenový rozdíl ve prospěch výrobce.

987.

VYHLÁŠKA nejvyššího úřadu cenového

ze dne 28. září 1949

o cenách cukru.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

Základní cena a prodejní podmínky.

(1) Ceny pro různé druhy cukru se vypočítávají na podkladě základní ceny. Základní cena činí Kčs 921.— za 100 kg křišťálu čisté váhy v zapůjčených jutových, buničito-jutových, textilových nebo papírových tkaných pytlích po 100 kg a rozumí se franko vagon přejímací stanice kupujícího, při odběru nejméně 50 q najednou, bez všeobecné daně, jež se účtuje odděleně od stanovené ceny.

(2) Pro jednotlivé druhy cukru stanoví se tyto druhové přírážky za 100 kg čisté váhy:

- a) u lisovaných kostek:
 - aa) v zapůjčených pytlích jutových, buničito-jutových, textilových nebo papírových tkaných po 100 kg Kčs 52.—,
 - bb) v jiném balení Kčs 82.—,
- b) u rafinární moučky, krupice a pudru Kčs 20.—.

(3) Ostatní dodací a platební podmínky vyhlásí Československý průmysl cukrovarnický, národní podnik v Praze, se souhlasem nejvyššího úřadu cenového.

(4) Při dodávkách cukru pod 50 q stanoví se k cenám podle odstavců 1—3 příplatek Kčs 3.50 za 100 kg čisté váhy.

(5) Při dodávce surového cukru a zadriny pro spotřebu v zemědělství snižuje se základní cena podle odstavce 1 o Kčs 75.— za 100 kg.

§ 2.

Nákupní ceny přímých odběratelů a prodejní ceny velkoobchodu.

(1) Nákupní cena velkoobchodu, podniků cukr zpracovávajících a branné moci se vypočte tak, že se k základní ceně podle § 1, odst. 1 připočte druhová přírážka podle § 1, odst. 2, po případě příplatek podle § 1, odst. 4, a všeobecná daň, která se účtuje odděleně. Při účtování surového cukru a zadriny odečte se od základní ceny podle § 1, odst. 1 částka podle § 1, odst. 5 a připočte se případný příplatek podle § 1, odst. 4 a všeobecná daň, která se účtuje odděleně.

(2) Ministerstvo národní obrany vydá podle potřeby směrnice, které jednotky branné moci jsou oprávněny k odběru cukru přímo v cukrovaru.

(3) Prodejní ceny velkoobchodu za 100 kg čisté váhy cukru franko dům kupujícího, se všeobecnou daní činí:

- a) všechny druhy křišťálu Kčs 1410.—,
- b) lisované kostky:
 - aa) v zapůjčených pytlích jutových, buničito-jutových, textilových nebo papírových tkaných po 100 kg Kčs 1462.—,
 - bb) v jiném balení Kčs 1492.—,
- c) rafinární moučka, krupice a pudr Kčs 1430.—,
- d) zdaněný cukr surový a zadriny určené pro domácí potřebu Kčs 1335.—.

§ 3.

Nákupní ceny maloobchodu a zpracovatelů.

(1) Nákupní cena maloobchodu a zpracovatelů je totožná s cenami stanovenými v § 2, odst. 3.

(2) Vyzvážené zboží, t. j. zboží nedodané v továrním balení, účtuje se o Kčs 10.— dražší za 100 kg čisté váhy.

(3) Odvezou-li si kupující, uvedení v odstavci 1, se souhlasem velkoobchodu sami cukr ze skladiště velkoobchodu, z ná-

draží nebo z vagonu vlastními dopravními prostředky, uhradí jim velkoobchod za odvezení Kčs 10.— za 100 kg hrubé váhy.

(4) Za zpracovatele podle této vyhlášky se považují všechny podniky zpracovávající cukr, které cukr neodebírají přímo z cukrovaru.

§ 4.

Spotřebitelské ceny.

(1) Spotřebitelské ceny za 1 kg cukru se všeobecnou daní a s obalem činí:

- a) všechny druhy křišťálu Kčs 15.—,
- b) lisované kostky Kčs 15.70,
- c) rafinární moučka, krupice a pudr Kčs 15.20.

(2) Pro útvary Sboru národní bezpečnosti, nemocnice, sanatoria a jim na roven postavené ústavy, závodní a táborové kuchyně, letní tábory, lázeňské domy, hostince, hotely a jiná zařízení pro hromadné podávání jídel, pokud nakupují cukr u maloobchodu:

- a) při odběru 100 kg a více najednou platí ceny podle § 3, odst. 1 a 2,
- b) při odběru 50 až 99.9 kg najednou platí ceny podle § 3, zvýšené o příplatek Kčs 0.50 za 1 kg,
- c) při odběru pod 50 kg se neposkytují žádné výhody a platí ceny podle § 4, odst. 1.

§ 5.

Obaly.

(1) Kupující je povinen vrátit prodávajícímu zapůjčené jutové, buničito-jutové, textilové a papírové tkané pytle, po případě t. zv. věčné bedny nevyplaceně na jeho adresu nejlevnějším způsobem.

(2) Obaly uvedené v odstavci 1 musejí být vráceny v neporušeném stavu ihned po vyprázdnění:

- a) kupující podle § 3 vrátí obaly velkoobchodu do 70 dnů,
- b) kupující podle § 2 vrátí obaly cukrovarům do 100 dnů.

Lhůty počínají dnem následujícím po odeslání zboží. Československý průmysl cukrovarnický, národní podnik v Praze, může povolit prodloužení těchto lhůt.

(3) Prodávající smí účtovat kupujícímu za obaly tyto zálohy:

- a) za jutový, buničito-jutový a textilový pytel . Kčs 40.—,
- b) za papírový tkaný pytel Kčs 30.—,
- c) za t. zv. věčnou bednu Kčs 100.—.

(4) Jiné než v odstavci 1 uvedené obaly (dřevěné nebo lepenkové bedny, krabice, papírové pytle atd.) stávají se majetkem posledního kupujícího, pokud nebude stanoveno jinak.

§ 6.

Ceny stanovené touto vyhláškou jsou pevné.

§ 7.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle částí čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949; současně se ruší vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 5. prosince 1945, č. 484 Ú. l. I, o prodejních cenách a prodejních podmínkách zdaněného cukru pro domácí spotřebu, ve znění vyhlášky ze dne 8. srpna 1946, č. 1616 Ú. l. I.

Za předsedu:

Dr. Volf v. r.

988.

VYHLÁŠKA

nejvyššího úřadu cenového

ze dne 28. září 1949

o cenách trvanlivého pečiva a dětské výživy

(uhlohydrátového pečiva).

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

Prodejní ceny výrobce.

(1) Ceny trvanlivého pečiva a dětské výživy (uhlohydrátové pečivo) smějí činit za 1 kg čisté váhy, bez všeobecné daně, nejvyšší částky uvedené v příloze této vyhlášky. Tyto ceny se rozumějí za zboží vyrobené podle závazných receptur, jež vydá ústřední ředitelství Československých čokoládoven, národní podnik v Praze, franko železniční stanice nejbližší podniku kupujícího, při místních dodávkách (v místě výrobce nebo vlastních továrních skladů) franko sklad kupujícího, bez obalu. Při zásilkách drahou poskytne výrobce kupujícímu náhradu dopravného podle sazeb železničního tarifu za obyčejný náklad do stanice kupujícího.

(2) Balené trvanlivé pečivo musí býti zabaleno v úplně uzavřeném obalu, a to buď v kartonu nebo v obalu celofánovém, po případě papírovém, zalepeném nebo uzavřeném zálepkami nebo převázaném stužkou. Způsob balení určí závazné receptury podle odstavce 7.

(3) Pokud pro jednotlivé výrobce byly ceny trvanlivého pečiva stanoveny zvláštními výměry nejvyššího úřadu cenového nebo Hospodářské skupiny průmyslu potravinářského do 31. prosince 1948, vypočte se prodejní cena výrobce, jež je základem všeobecné daně, tak, že od stanovené spotřebitelské ceny odečte rozpětí 22,6% a výsledná částka se dělí koeficientem 113.

(4) Pro druhy trvanlivého pečiva, které nejsou uvedeny ve skupinách podle odstavce 1 a pro něž byly stanoveny ceny zvláštními výměry, počítá se všeobecná daň sazbou srovnatelné skupiny podle přílohy této vyhlášky.

(5) Za zapůjčené obaly smějí být účtovány evidenčně tyto částky:

- a) u beden a vnějších obalů nahrazujících bednu . . . 50,— Kčs,
- b) u plechovek o obsahu do 3,75 kg 20,— Kčs,
- c) u plechovek o obsahu 3,76 kg a výše 40,— Kčs.

(6) Podniky jsou povinny do 31. října 1949 zaslati krajskému národnímu výboru, v jehož úředním obvodu je sídlo závodu, ve třech vyhotoveních seznam vyráběného zboží s uvedením cen stanovených touto vyhláškou nebo vypočtených podle odstavců 3 a 4, z něhož musejí býti patrné tyto údaje:

- a) druh zboží a výrobní číslo,
- b) prodejní cena výrobce (bez všeobecné daně),
- c) prodejní cena velkoobchodu,
- d) spotřebitelská cena.

(7) Ústřední ředitelství Československých čokoládoven, národní podnik v Praze sestaví závazné receptury pro druhy výrobků uvedených v odstavci 1 a uloží jejich přesné dodržování podnikům a zašle opis těchto receptur do 15. října 1949 příslušným krajským národním výborům.

(8) Prodávající je povinen uvádět na fakturách, po případě jiných dokladech (dodacích listech a pod.) též spotřebitelskou cenu a dosavadní obchodní rozpětí v Kčs.

§ 2.

Prodejní ceny velkoobchodu.

(1) Prodejní ceny velkoobchodu u trvanlivého pečiva a dětské výživy (uhlohydrátového pečiva) tvoří:

- a) prodejní cena výrobce (§ 1),
- b) všeobecná daň,
- c) velkoobchodní rozpětí ve výši stanovené v příloze této vyhlášky. Pro zboží podle § 1, odst. 3 a 4 platí velkoobchodní rozpětí v dosavadní nominální výši stanovené příslušnými výměry.

(2) Prodejní ceny velkoobchodu se rozumějí za čistou váhu, bez vnějšího obalu (beden a pod.), franko stanice kupujícího, při dodávce v místě franko sklad kupujícího, se všeobecnou daní; ustanovení § 1, odst. 2, 5 a 8 platí obdobně.

§ 3.

Prodejní ceny maloobchodu.

(1) Prodejní ceny maloobchodu u trvanlivého pečiva a dětské výživy (uhlohydrátového pečiva) tvoří:

- a) prodejní cena velkoobchodu (§ 2),
- b) maloobchodní rozpětí ve výši stanovené v příloze této vyhlášky. Pro zboží podle § 1, odst. 3 a 4 platí maloobchodní rozpětí v dosavadní nominální výši stanovené příslušnými výměry.

(2) Prodejní ceny maloobchodu se rozumějí za čistou váhu, s obalem, se všeobecnou daní a z prodejny maloobchodu.

§ 4.

Přehled cen.

Přehled cen stanovených touto vyhláškou je uveden v příloze, jež je její nedílnou součástí.

§ 5.

Přestupky.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949; zároveň se ruší ustanovení výměr nejvyššího úřadu cenového ze dne 28. června 1949, čj. 35.202-II/2-1949, o cenách kakaového prášku, tabulkové čokolády, cukrovinek a trvanlivého pečiva, a ze dne 22. ledna 1949, čj. 31.130-II/2-1949, o cenách uhlohydrátového pečiva pro děti, pokud odporují ustanovením této vyhlášky.

Za předsedu:

Dr Volf v. r.

Příloha k vyhlášce nejvyššího úřadu cenového ze dne 28. září
1949, běž. č. 988 Ú. I. I.

Přehled
cen trvanlivého pečiva a dětské výživy (uhlohydrátového pečiva).

Druh	Skupina	Výrobek	Prodejní cena výrobce (bez všeob. daně)	Všeobecná daň v % za 1 kg čisté váhy	Rozpětí velkoobchodu Kčs	Rozpětí malobchodu	Spotřebitelská cena
Trvanlivé pečivo	I.	Suchar vodový	33,10	13	2,50	6,45	46,—
	II.	Dortové oplatky vodové, neslazené	42,35	13	3,—	9,15	60,—
	III.	Perník na strouhání	31,66	2	1,30	3,90	37,50
	IV.	Sušenky	40,53	4	2,05	6,30	50,50
	V.	Perník žitný	43,65	22	1,80	5,45	60,50
	VI.	Perník pšeničný	49,63	22	2,—	5,95	68,50
	VII.	Suchar cukrovaný	61,46	13	3,35	10,20	83,—
	VIII.	Karlovarské dortové oplatky, slazené mléčné, spékané	73,19	2	3,80	11,55	90,—
	IX.	Karlovarské lázeňské oplatky spékané	92,46	14	5,60	17,—	128,—
	X.	Oplatkové řezy	89,71	2	4,50	12,—	108,—
	XI.	Čajové pečivo	119,83	13	5,60	17,—	158,—
	XII.	Plněné oplatkové řezy oříškové	96,93	14	5,80	17,70	134,—
Dětská výživa	čís. I.	Suchary celé	87,75	2	2,50	7,—	48,—
	čís. II.	Piškoty	130,39	2	5,—	16,—	154,—
	čís. III.	Dětské suchary	68,63	2	3,50	10,50	84,—

989.

VYHLÁŠKA
nejvyššího úřadu cenového

ze dne 28. září 1949

o cenách cukrářských výrobků a zmrzliny.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního
nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

(1) Ceny cukrářských výrobků a zmrzliny přípustné
k 30. září 1949 smějí být od 1. října 1949 zvýšeny jen o rozdíl
cen při výrobě použitého cukru, tuku, marmelády, mandlí, hro-
zinek a vajec, nakoupených na volném trhu, a o rozdíl v ceně
mouky.

(2) Ostatní kalkulační položky, jakož i obchodní rozpětí
a po případě poskytované slevy přípustné k 30. září 1949 ne-
smějí být měněny a zůstanou v dosavadní nominální výši.

(3) Pro soukromý sektor není všeobecná daň podle sazeb-
níku B zákona ze dne 21. prosince 1948, Sb. č. 283, kalkulační
položkou.

§ 2.

Pro nové druhy zboží, nevyráběného k 30. září 1949, smějí
být k cenám surovin připočteny režijní přírázky, obchodní roz-
pětí a případné slevy v nominální výši srovnatelného výrobku
k 30. září 1949.

§ 3.

Všechny podniky, vyrábějící cukrářské výrobky a zmrzlinu
jsou povinny vésti receptní knihu, do níž je třeba zapsat o kaž-
dém vyrobeném druhu zboží:

- složení výrobku (použité suroviny),
- množství a ceny použitých surovin,
- vyrobené množství hotových výrobků (kg, litry, počet a
váha kusů),
- obchodní rozpětí, po případě poskytované slevy,
- spotřebitelskou cenu za prodejní jednotku.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle části
čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového
a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1949.

Za předsedu:

Dr. Volf v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu Karel Hellebrand. — Tiskne Státní tiskárna v Praze III,
Karmelitská ul. č. 6. — Předplatné společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs,
na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — Předplatné pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předplácet lze na dobu nejméně
jednoho měsíce. — Zrušení předplatného se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — Obce (místní
národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. —
Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamačního čísla. — Účet poštovní spořitelny
čís. 42.769/2. Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů čís. 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.